

LALIRA
MEMÒRIA D'ACTIVITATS
2012

La Lira

Xavier Arzueta

...n a- qui aen-to-mar les can-sons de la Pas-qua flo-ri-
...om a- qui aen-to-mar les can-sons de la Pas-qua flo-ri-
...som a- qui aen-to-mar les can-sons de la Pas-qua flo-ri-

...e ar-ri-bat es-plen-dent com un Sol d'a-le-gri-a ia-
...que ar-ri-bat es-plen-dent com un Sol d'a-le-gri-a ia-
...que ar-ri-bat es-plen-dent com un Sol d'a-le-gri-a ia-

LA LIRA
MEMÒRIA D'ACTIVITATS
2012

PRESENTACIÓ 6
L'ANY 2012 A SANT CUGAT DEL VALLÈS 8
TRADICIONS SANT MEDIR 13
L'APUNT DEL MESTRE 19
DE LA LIRA JOSEP SALA 20
DE LA LIRA JOSEP CASTELLVÍ 21
LA CANÇÓ DE L'ANY 'LO POM DE FLORS' 22
ACTIVITATS
SANT ANTONI 24
POINTELLÀ 26
CARAMELLES 28
LLERS 56
CONCERT CARE 58
DIADA DE SANT JORDI 59
ARROSSADA A CAL MIÑARRO 60

EXCURSIÓ A SANT JAUME DE FRONTANYÀ I RIPOLL 61
PORT DE LA SELVA 68
CARAMELLES A BARCELONA 74
CANTADA A LA LLAR D'AVIS DE LA PARRÒQUIA 80
LA LIRA AL PALAU DE LA MÚSICA 81
FESTA MAJOR DE LA FLORESTA 94
ELS TORMS 96
ÒPERA AMB BARRETINA 98
DIA MUNDIAL DE L'ICTUS 102
PATRIMONI VIU 103
CONCERT DE SANTA CECÍLIA 104
ASSAIG PORTES OBERTES 105
ANECDOTARI 108
LA LIRA 110
RELACIÓ DE CANÇONS 112
AGRAÏMENTS 113

PRESENTACIÓ

Cantaires, familiars, amics de La Lira i ciutadans de Sant Cugat del Vallès:

Un any més ha arribat l'hora de passar comptes de les activitats realitzades el passat 2012.

El fet més destacat és que tot i la diversitat dels caràcters i professions dels cantaires que formem part d'aquesta la nostra coral juntament amb l'empenta que dona formar part de la germanor claveriana, tenim un desig comú, que no és altre que l'anhel de preservar i conservar el nostre estimat patrimoni coral i tradicional del nostre país.

Amb el nostre estendard com a ensenya, aquest any hem pogut visitar molt indrets, ja sigui perquè en som vells coneguts i any rere any tornen a sol·licitar la nostra presència, o bé perquè gràcies als nostres amics de la federació se'ns han obert portes a d'altres viles que han volgut gaudir amb el nostre cant. Des de la Catalunya Nord fins a la Catalunya Sud, aquest any podem recomptar les nostres experiències amb força quilòmetres a l'esquena.

Tot i la situació delicada per la qual està passant la nostra societat actualment, les nostres comissions han fet possible els desplaçaments, trasllats, documentació, posades en escena i assaigs. Per això volem agrair la seva tasca a tots aquells que desinteressadament vetllen perquè tot això sigui possible; el nostre acordionista, el Diego, per carregar tantes vegades el seu instrument i portar-lo amunt i avall i l'Artur Regada

per poder compartir amb nosaltres el goig de Pasqua amb les caramelles. Per sort, aquesta coral compta amb persones que s'han posat aquesta activitat de lleure com una prioritat en el seu dia a dia, essent també responsables dels èxits i reconeixements aconseguits enguany.

Voldria destacar l'empenta i interès que cada vegada més posem en l'estudi de les nostres cançons gràcies a la inestimable ajuda que ens ofereix el nostre mestre Eloi Jover, sense perdre el bon humor, per tal d'aconseguir treure el màxim profit i rigor en les nostres actuacions, fet que va quedar ben palès en el nostre debut al Palau de la Música Catalana el passat 24 de juny.

Per acabar, i en paraules del nostre estimat Josep Anselm Clavé, deixeu que el progrés, la virtut i l'amor sigui també per a vosaltres una fita que us acompanyi en tot allò que feu tal com ho és per a tots els cantaires de la nostra coral.

Una vegada més, gràcies a tots.

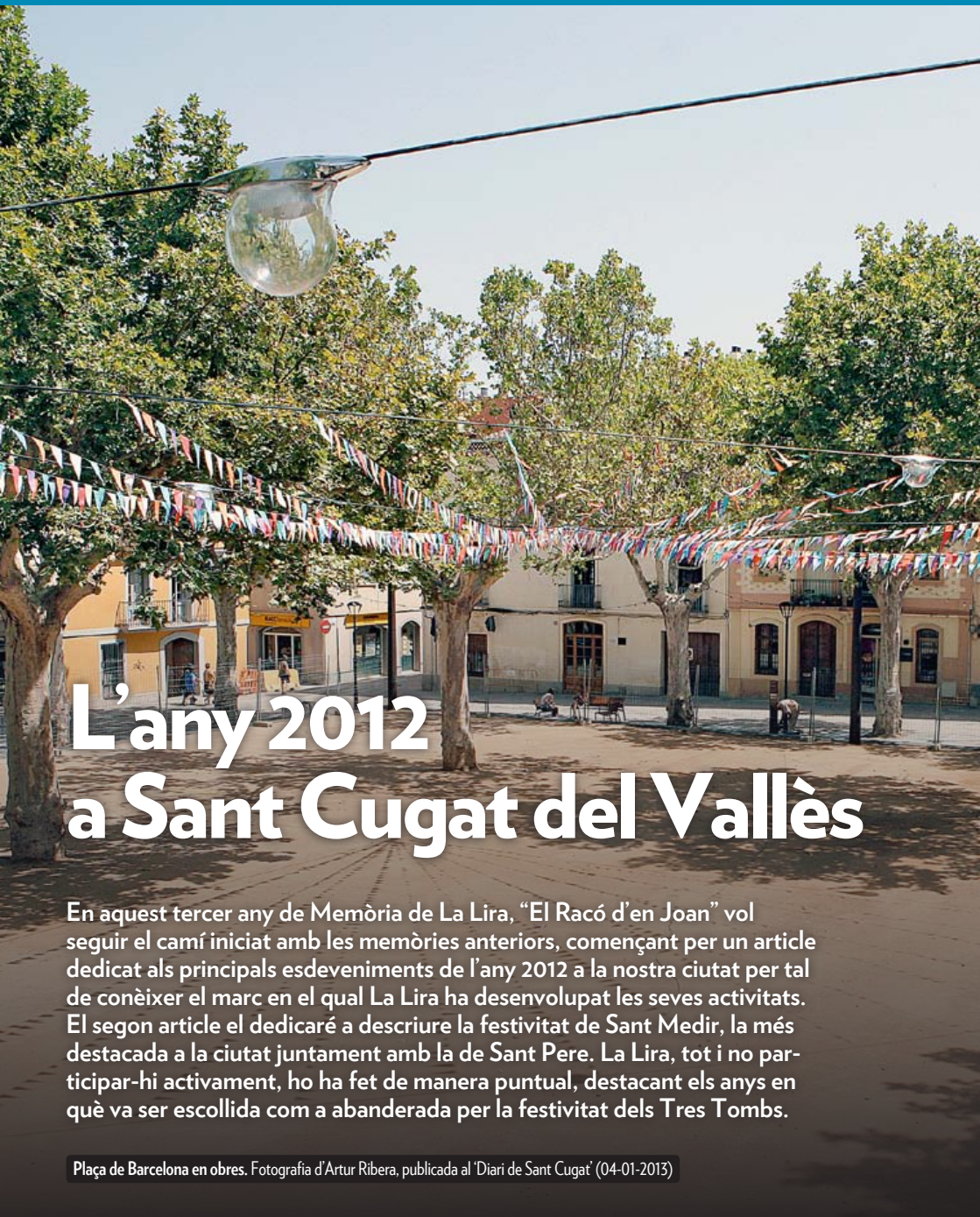
Visca La Lira, visca Sant Cugat i visca Catalunya!

Josep Garrell i Casajuana,
president de la Societat Coral La Lira de Sant Cugat del Vallès.

EL RACÓ D'EN JOAN

Per **Joan Troyano**,
historiador i cantaire de La Lira.

L'any 2012 a Sant Cugat del Vallès

En aquest tercer any de Memòria de La Lira, "El Racó d'en Joan" vol seguir el camí iniciat amb les memòries anteriors, començant per un article dedicat als principals esdeveniments de l'any 2012 a la nostra ciutat per tal de conèixer el marc en el qual La Lira ha desenvolupat les seves activitats. El segon article el dedicaré a descriure la festivitat de Sant Medir, la més destacada a la ciutat juntament amb la de Sant Pere. La Lira, tot i no participar-hi activament, ho ha fet de manera puntual, destacant els anys en què va ser escollida com a abanderada per la festivitat dels Tres Tombs.

Plaça de Barcelona en obres. Fotografia d'Artur Ribera, publicada al 'Diari de Sant Cugat' (04-01-2013)

En la memòria d'aquest any, malauradament, cal seguir parlant de **crisi econòmica i social**. En una ciutat que va acabar l'any amb **86.344 habitants** (1.316 més que amb els que va començar), l'atur va tancar amb 4.361 persones desocupades, 247 més que el 2011. Amb tot, la dada positiva és que en els darrers quatre mesos la tendència és a la baixa (2,6%). L'agreujament de la crisi va provocar que la societat sancugatena es bolqués en **desenes d'iniciatives per ajudar els que ho passen més malament**. Particularment greu ha estat el drama dels desnonaments que va portar a crear la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca local.

Va ser l'any de les **dues vagues generals** contra la reforma laboral, les polítiques d'austeritat i les retallades amb un seguiment parcial i amb nodrides manifestacions que van recórrer els carrers de la ciutat. L'Ajuntament va reduir el seu pressupost un 5% i les retallades salarials van afectar també als seus treballadors, provocant protestes durant l'any.

Hi va haver també, però, **algunes bones notícies en el món econòmic**. El SC Trade Centre es va expandir, obrint 3 noves seus, una Madrid i a dos a Barcelona. Sage, empresa de desenvolupament de solucions de gestió per a empreses va inaugurar una delegació a Sant Cugat per treballar en R+D. Ricoh va invertir a Sant Cugat en un centre de serveis compartits i l'empresa òptica Indo va superar el concurs de creditors. Esade va començar a impartir al seu campus de Sant Cugat

l'MBA internacional, considerat un dels més prestigiosos del món.

Cal destacar també la **bona salut de l'emprenedoria** amb projectes entre d'altres com l'empresa de cooperació de Sergi Figueres o el web d'Slot Car (scalextrix) d'Albert Boet. També la Cambra de Comerç de Terrassa va organitzar al Teatre-Auditori la jornada anual d'emprenedoria. El **cooperativisme** va rebre també el suport de l'Ajuntament amb l'acord de crear amb plans d'ocupació llocs de treball en aquest àmbit.

En Sanitat va destacar la **inauguració del CAP del Turó de Can Mates** i a l'altra cara de la moneda, en educació, la desaparició del centre educatiu L'Aura i les reiterades manifestacions contra les retallades. La tasca proinfància de l'Ajuntament va ser reconeguda amb el nomenament de la ciutat com amiga d'Unicef.

Urbanísticament, l'any va donar poc de si, amb poques obres als districtes, destacant com a obra més visible la **remodelació de la plaça de Barcelona**, un exemple d'entesa entre veïns i Ajuntament. Per la seva part, l'EMD de Valldoreix va treballar per aconseguir el seu eix comercial.

La ciutat va recordar amargament el **50è aniversari de la riuada que el 25 de setembre del 1962** va provocar més de 800 morts al Vallès, tot i que a Sant Cugat no van haver víctimes ni grans

Una Diada històrica. Fotografia d'en Joan Ramon Armadàs, publicada al 'Diari de Sant Cugat' (04-01-2013)

destrosses. També hi va haver un record, aquest de cara més amable, per el 50è aniversari de la gran nevada de voltants de Nadal del 1962 que va alterar durant unes setmanes la vida normal de la, en aquell any, encara vila de Sant Cugat.

Si les retallades i reformes han estat d'actualitat, aquest 2012 es va desfermar amb força la **qüestió nacional**, a la qual Sant Cugat no ha estat aliena. Molts santcugatencs varen estar presents a la **Diada de l'Onze de Setembre**, responent a la convocatòria pel dret a decidir i per l'assoliment de l'estatus d'estat dins la Unió Europea. La manifestació va ser convocada per l'Assemblea Nacional Catalana, de la qual Sant Cugat compta amb una activa delegació i per l'Associació de Municipis per la Independència, de la qual forma part l'Ajuntament de Sant Cugat.

L'èxit multitudinari de la manifestació va fer canviar el discurs de CiU, que va convocar noves eleccions incloent en el seu programa la consecució d'un estat propi

per a Catalunya. Contràriament a les seves expectatives, va perdre electorat, guanyant-ne Esquerra Republicana, que va esdevenir segona força, resultats que es van reproduir també a Sant Cugat.

En el món de la comunicació cal destacar dues fites, **el 30è aniversari de Cugat. cat** i **el 20è aniversari del Diari de Sant Cugat** que, en un acte multitudinari va presentar la renovació del diari tant en format com en continguts.

Durant el 2012 es varen batre de nou **rècords de participació en actes socials**, esportius i culturals com en la Festa Major, amb més de 60.000 participants, en el Cross, la Mitja Marató o en la Marxa Infantil. Els *Diablers de Sant Cugat* van sortir al carrer per celebrar, per primer cop, la Diada del Foc.

Pel que fa al patrimoni, el Museu de Sant Cugat va continuar oferint activitats i exposicions entre les quals van destacar, a la seu del Monestir, la mostra al voltant del **Gran Casino de la Rabasada** i, a

Any de manifestacions i dues vagues generals. Fotografia d'Artur Ribera, publicada al 'Diari de Sant Cugat' (04-01-2013)

la casa Aymat, el reconeixement de la tasca d'Aurèlia Muñoz en l'exposició "Aurèlia Muñoz. Recerques infinites, fibres, textures i espai". Pel que fa a Torre Negra, un canvi en el PGM avalat per la Generalitat la blindà del tot. No obstant el consens al seu voltant es va trencar per discrepàncies amb el traçat de la ronda Sud. Tot i això, la batalla judicial continua. El Celler Cooperatiu, a punt d'obrir les seves portes com a nova seu del Museu de Sant Cugat, dedicat principalment al món del vi, no té encara els permisos necessaris per començar les seves activitats. Per la seva banda, el **Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya** va dur a terme la restauració del *Tapís de la Creació* (valuosa peça tèxtil romànica) i començà a restaurar, per primera vegada, fòssils de dinosaures.

El món de la **cultura** va patir una retallada de pressupostos i una càrrega impositiva que l'han elevat a la **categoria d'article de luxe**, quan és una de les bases de la d'identitat col·lectiva d'un país. Tot i els cops rebuts, la ciutat ha lluitat per mante-

nir en alt els valors culturals. L'artista de la Floresta **Àngels Ribé obtenia el Premi Nacional d'Arts Plàstiques** essent la primera santcugatenc que obtenia el Premi Nacional de Cultura. Pla-Narbona obtenia el reconeixement del Cercle Artístic Sant Lluç; a Grau-Garriga se li concedia la Medalla d'Or de la ciutat, a títol pòstum; els Castellans signaren un temporada històrica i la Societat Coral La Lira triomfava al Palau de la Música. Amb el suport de les entitats de cultura popular, el Correllengua va tornar a Sant Cugat després de dos anys d'absència.

El món de l'**art**, tot i haver perdut algunes iniciatives degut a les restriccions, va mantenir la Biennial d'Art Contemporani, va tirar endavant projectes com el Festival de Poesia i la Nit de l'Art, que van tenir el mèrit de **reunir tant sectors privats com públics**, amb una àmplia participació.

En el món de l'**espectacle**, seguint Eduard Jener, es varen poder comptar **més de 80 actuacions en diversos**

espais de Sant Cugat, concretament en el Teatre-Auditori, la Casa de Cultura, el Casalet de Valldoreix, el Teatre La Unió, el Claustre i la Sala Capitular del Monestir, l'església de Sant Pere, l'Aula Magna del Conservatori, les places diverses de la ciutat, la Biblioteca Gabriel Ferrer, el Casino de la Floresta i el Teatre de Mira-sol.

En teatre, cal esmentar *Desaparecer*, amb Bieito i Echanove; *Canigó* de Verdaguier; *Virginia Wolf*; *Incendis* i *La Bête*. Destacar també el cicle Pere Calders de Lectures a la Fresca. També va brillar la cançó amb Antònia Font, el jazz de Speranza Spalding i els Amics de les Arts i els seus amics seguint les petjades dels **Petits Camaleons**. Cal destacar el musical *Sonrisas y lágrimas* amb un càsting multitudinari per escollir 9 nens i nenes que participarien en les funcions. També l'Orquestra Simfònica Sant Cugat va destacar interpretant per primera vegada la Novena Simfonia de Beethoven al Teatre-Auditori i al Palau de la Música.

Esportivament parlant, l'any 2012 va estar marcat, sobretot, pel **triplet històric de l'equip juvenil A femení del Club Voleibol Sant Cugat** (Campionats de Catalunya i d'Espanya de Clubs i la Superliga Junior). A més, jugadores d'aquest equip també van aconseguir defensant el sènior B un ascens històric a la Primera Nacional

Fins a sis equips van pujar de categoria. Dos d'ells juguen per primera vegada a la segona divisió estatal, el Club de Rugby Sant Cugat i el Patí Hoquei Club Sant Cugat. També van pujar el Junior FC, a Divisió d'Honor; el Sant Cugat

Els Petits Camaleons triomfen. Fotografia de Cinta Caballé, publicada al 'Diari de Sant Cugat' (04-01-2013)

Esport FC, a Primera Catalana; el Club Handbol Sant Cugat, a Lliga Catalana, i la UE Sant Cugat de tennis de taula, a Primera Divisió Nacional.

En aquest context, **La Societat Coral La Lira** ha desenvolupat les activitats que es recullen en aquesta memòria destacant la seva implicació tant en actes propis de la coral com en col·laboració amb entitats i institucions. El fet més destacat ha estat, sens dubte, l'actuació al **Palau de la Música** el 24 de juny en un acte organitzat per la Federació de Cors de Clavé en una mostra que va aplegar set corals de la modalitat de "cors d'homens". En aquesta memòria es fa un ampli ressò del contingut i significat d'aquesta actuació.

Aquest resum per necessitats d'espai no pot ser del tot exhaustiu i trameto per més informació al resum de l'any 2012 que el *Diari de Sant Cugat* va incloure en la seva edició del 4 de gener del 2013 i també al resum de Cap d'Any de l'informatiu Cugat.cat. ■

TRADICIONS

Per Joan Troyano

Sant Medir

Portada de la traducció al català feta l'any 1733 per Pere Rares (Serra), de l'apartat dedicat a Sant Medir a la *Historia General de los Santos y Varones ilustres en santidad del Principado de Catalunya*, obra de Fr. Antonio Vicente Domènec publicada a Girona a la impremta del llibreter Gaspar Garrich, l'any 1630. Extreta de: PERMANYER I BASTARDES, Jordi (1983). "Sant Medir. Notícia Bibliogràfica", *Estudis santcugatencs*. Sant Cugat del Vallès, núm. 2, p. 91-147

LO PAGÈS SANT
DEL VALLÈS,
GLORIOSISSIM MARTYR,
Y
DITXOS CATHALÀ
SANT MADI.

SA VIDA, MIRACLES, Y
Martyri; escrit per lo V. P. Fr. Anton
Vicens Domenech, Theolech, y Predica-
dor de la Orde de Predicadors; y versit
del idioma Castellà, al Cathalà, per
Pere Rares afeite, y devot del
Sant: ab notas del mateix
Traductor.

Y SE DEDICA
AL M. Ille. Y Rm. Sr.
Dn. Fr. JOSEPH DE LUPIÀ
Y DE ROGER,
ABAT DEL MONASTIR DE
Sant Cugat del Vallès, &c.
AB LLICENCIA.

Barcelona : Per Joan Iolis Estamper,

SANT MADI.

En romeria cap a Sant Medir. Any 1982. Centenari de la Societat Coral La Lira

En aquest article tractaré la llegenda i la seva relació amb els fets històrics tant pel que fa a la pròpia llegenda com al seu naixement i desenvolupament. No es tracta d'un treball exhaustiu sinó d'aportar quelcom i induir al lector a interessar-se per la llegenda i la història del copatró de Sant Cugat del Vallès.

Per falta d'espai no tractaré els temes relacionats amb l'ermita o amb la devoció o les relíquies, encara que sí donaré alguna breu pinzellada sobre la festa.

La llegenda

La llegenda de Sant Medir és ja prou coneguda pels lectors. És interessant ressaltar, però, els trets principals que s'expliquen en l'obra il·lustrada en la pàgina anterior sobre la vida, miracles i martiri de Sant Medir, per poder després

veure les seves relacions amb els fets històrics i plantejar alguns interrogants sobre la pròpia llegenda i les causes i moments de la seva aparició.

El martiri de Sant Medir està íntimament lligat al martiri de Sant Sever, segons l'obra citada, bisbe de Barcelona, i és conseqüència de la negativa d'ambdós a abandonar la fe catòlica per l'arrianisme. Els fets els situa doncs en la invasió visigòtica de Catalunya en l'època en què el rei visigot Euric havia derrotat ja els romans (vers l'any 480 d. C) i pretenia convertir a l'arrianisme el territori català enviant un prebost a Barcelona amb les ordres de convèncer el bisbe Sever per la força si calia i, en cas de no aconseguir-ho, matar-lo com exemple per als catòlics

És en aquest context que el bisbe

Cantada a Sant Medir. Any 1982. Centenari de la Societat Coral La Lira.

Sever fugí buscant refugi al *Castrum* romà d'Octavià, futur Sant Cugat, amb poques esperances de poder evitar que el capturessin. En el seu camí cap al *Castrum* i seguint la via romana trobà el pagès Medir, que vivia vora el camí i es estava sembrant faves en aquell moment. Li va comentar que si els seus perseguidors preguntaven per on havia escapat els digués la veritat.

I així va ser, amb el fet que, mentrestant, per un miracle diví, les faves van créixer i florir. D'aquesta manera, quan els perseguidors del bisbe Sever es trobaren amb Medir i els digué que havia passat per allà quan sembrava les faves, el van prendre per mentider i creient que era catòlic el portaren amb ells fins que varen trobar Sever prop del *Castrum* Octavià i els martiritzaren fins la mort.

Una versió de la llegenda situa els mateixos fets i llocs a finals del segle III sota l'emperador romà Dioclecià, substituint els visigots arrians per romans perseguidors de cristians.

La història

Una de les primeres dificultats en què ens trobem per situar la llegenda és la pròpia figura del bisbe de Barcelona, Sant Sever. Aquest podria ser el nom amb què es coneixia un personatge anònim a qui Sisebut imposà com a bisbe de Barcelona cap a l'any 633. Amb anterioritat no hi ha cap notícia històrica d'un bisbe Sever a Barcelona.

Sembla ser que el Sant Sever que va donar origen a la llegenda deriva del culte que es professava a Barcelona a partir del segle V al bisbe Sever de Ravenna.

Cantada a Sant Medir. Any 2007. 125è aniversari de la Societat Coral La Lira.

Aquest culte hauria arribat a Barcelona de la mà dels sacerdots catòlics que acompanyaven el seguici de Gala Plàcidia, dona del rei Ataülfe que es va establir a Barcelona. Una vegada assassinat Ataülfe i abandonada la ciutat per Gala Plàcidia, aquest culte es va mantenir a Barcelona. [Domènec Miquel. Cugat.cat, febrer del 2012]

Naixement i desenvolupament de la llegenda

S'ha escrit molt en segles passats sobre la llegenda i la ficció o realitat dels seus personatges així com sobre l'època en què van tenir lloc els fets. Com en la majoria de llegendes els personatges i els fets són inventats amb determinats propòsits depenent del moment històric i a qui o a què es pretengui defensar o posar com a exemple. Els fenòmens

històrics de les dues versions, la romana i la visigòtica són certes: Dioclecià va perseguir els cristians i el rei visigot Euric, arrià, va perseguir els catòlics en les dates en què transcorre la llegenda. Altra cosa són els personatges i esdeveniments.

La llegenda podria haver-se iniciat als segles VII o VIII en un principi per "barcelonitzar" la devoció que els barcelonins tenien a Sant Sever, bisbe de Ravenna. Difícilment era acceptable per les autoritats del moment una devoció a un sant que no era local. D'altra banda, cal tenir en compte que el corrent cristià conegut com arrianisme i declarat herètic per l'Església catòlica va perdurar com a mínim fins a l'any 589 en el III Concili de Toledo sota el rei Recaredo, que es va convertir al catolicisme. Per tant, no seria d'estranyar que una llegenda contra

Arribada a Sant Medir. Any 2007. 125è aniversari de la Societat Coral La Lira

l'heretgia arriana volgués cohesionar una recent conversió al catolicisme.

Aquestes dates –segles VII, VIII– proposades com a punt de partida per la llegenda són bastant coherents amb les primeres notícies que es tenen del nom geogràfic Sant Medir i que es troben reflectides en un pergami en el qual a 13 de desembre de l'any 965 consta :

“Ego Landericus abba”, amb els seus monjos, commuten una terra i vinya a la vall de Sant Medir, comtat de Barcelona, per una altra terra al mateix lloc. - [MUNDÓ, 1982 citant : Montserrat, Arxiu, perg. Sant Cugat, no. 24].

La llegenda, seguint Domènec Miquel, es reactivà a principis del segle XIII, quan l'Església catòlica va convocar la croada contra la doctrina càtara o albigea,

confessió cristiana de tipus gnòstic que preconitzava la salvació mitjançant l'ascetisme. Un fet important d'aquest enfrontament va ser la batalla de Muret al sud de Tolosa de Llenguadoc, en la qual sota la croada religiosa es dirimí l'expansió catalana cap al nord, expansió avortada amb la derrota i mort de Pere el Catòlic. Una llegenda com la de Sant Medir en què es resisteix fins a la mort davant l'heretgia havia, per força, de ser donada a conèixer per l'Església catòlica com a model contra els càtars.

La incorporació de Sant Medir a la llegenda des del principi sembla clara, pel significat que té d'implicació de la població, majoritàriament pagesa, en els moments de la llegenda. Un pagès i un bisbe martiritzats pràcticament a l'hora per defensar la fe catòlica enfront d'uns heretges es força alligador.

I el miracle de les faves? Aquí crec que hi ha dues interpretacions possibles i complementàries. Si el bisbe Sever li diu a Medir que no menteixi, per què Déu fa el miracle? Precisament per assegurar que els perseguïdors no se'l creguin.

És més, difícilment hi ha llegenda catòlica sense miracle. Per tant, pagès i bisbe junts, però amb intervenció divina.

D'altra banda, per què faves i no patates, per exemple? És evident la relació entre les faves i la fertilitat. El Camp del Miracle de Sant Medir es troba en una zona amb abundància d'aigua subterrània que dona molta fertilitat a la terra. Podríem estar davant d'un miracle diví que recull uns ritus pagans de fertilitat molt antics i coneguts per la població dels voltants.

[Domènec Miquel. *Cugat.cat*, febrer del 2012]

La festa i les "colles"

Anton Vicens en l'obra citada, l'any 1630, ja diu que a l'ermita se celebra la festa a l'església de Sant Medir amb gran solemnitat el dia 3 de març i que, dels "Actes Autèntics" d'aquella parròquia, alguns tenen més de tres cents anys.

No sabem com serien les festes en aquelles dates, però hi ha notícies que l'any 1804 ja existia la Germandat de Sant Medir:

"La festa durava 2 dies del mes d'abril, després de celebrar-se la de l'ermita, on anaven els de Sant Cugat amb la bandera de l'administració o germandat acompanyats de músics i una bona part de la població. També hi participaven veïns

de Cerdanyola, Ripollet i Rubí. Amb el temps van existir 2 colles, cada una amb la seva bandera, a cavall, seguit de músics i fileres de carros i gent a peu, produint-se els incidents i rivalitats típics"

[SERRA ROSSELLÓ, JOSEP. *Sant Medir: la Capella, les Relíquies, la devoció popular*. Extret de "Album Històrico de Gràcia V (1951)". Versió catalana per Josep M. Ribera. Introducció de Pere Vivó. Col·lecció: Trossos de la Nostra Història. Cedida per Joaquim Villaronga, assessor tècnic de la Societat Coral La Lira]

Tot i que la tradició es va anar estenent, el format actual de les "colles" i de l'aplec del 3 de març a l'ermita sembla procedir de dos punts, aproximadament en les mateixes dates. El primer parla d'un capitost carlí de la primera guerra carlina (1830-1837) que, ferit, va demanar refugi i ajut al sant, demandes que va obtenir a canvi d'anar-hi cada any el dia de la festa en romeria. [Serra Rosello, citant: Campmany, Aureli. *La Renaixença* 1913].

L'altre punt de partida se situa també cap a l'any 1830. En Josep Vidal, veí de Gràcia i fill de Sant Cugat, propietari d'una fleca situada al carrer Gran, va caure greument malalt i va demanar l'ajut del sant prometent a canvi de la seva curació anar cada any a visitar l'ermita el dia del sant, de manera ostensible, a cavall i "tocant un timbal i un sac de gemecs alternativament" per cridar l'atenció del poble sobre el seu agraïment. Amb el temps "les colles de Sant Medir" van anar augmentant estenent-se a d'altres poblacions com Sant Gervasi, Sants, Sarrià i Barcelona. Dels pobles dels voltants també hi anaven cada any un bon nombre de romeus. [Serra Rosello citant: Serra, Valeri. *La Vanguardia*, 1924] ■

L'APUNT DEL MESTRE

Per **Eloi Jover**, mestre de La Lira.

Salut cantors!

Ha passat un any i tornem a mirar enrere per veure el camí recorregut. Increïble, fins i tot fa un cert vertigen veure el que hem aconseguit. Hem actuat al Palau de la Música i amb un èxit important! Fa sis anys m'ho diuen i no m'ho crec. Però no només això, les sortides, les caramelles, els diferents concerts que hem fet. Com hi hem arribat si no ens ho havíem ni proposat? Doncs, de mica en mica, dia a dia, cançó a cançó, tenint cura dels detalls. Pas a pas, com es construeixen les obres més gegantines. Estimant el que fem. Sentint-nos part de quelcom important, perquè el que fem sí que importa. Havent-nos d'esforçar individualment aprenent cançons, anant a assajar. Sense proposar-nos reptes que ens facin sentir pressionats o que ens facin canviar la nostra manera de ser. El secret és estimar el que fem. Sense vanitat. Amb rigor. Estimar les nostres cançons, estimar els nostres compositors, els nostres poetes, la nostra llengua. Estimar la música i estimar el país.

Ara ens toca continuar, perquè res no s'atura ni res ens podrà aturar.

Visca La Lira! ■

En Josep Sala és el responsable dels números i tràmits jurídics i legals de La Lira. Aquesta tasca se li ha encomanat des de fa un parell d'anys

67 Anys. Gestor. Des dels 16 anys a La Lira amb interrupcions i recessos. Va néixer un dos de març molt fred i que nevava, segurament per això ell mai té fred i sempre aniria amb màniga curta. Com que un 50% del seu origen és de l'Alt Empordà, el vent és el seu element preferit i si pot ser una forta tramuntana molt millor. L'altre 50% és el que fa que sempre estigui a punt per organitzar un sopar o un arròs per a la família o els amics.

DE LA LIRA

Josep Sala

Per **Neus Sampietro Beltri**

Crec que el Josep té dos punts bàsics en comú amb l'esperit de La Lira. Un és el treball en grup i pel grup, l'altre són les ganes de fer les coses de gust i ben fetes. Encara que la seva professió fa que sovint treballi sol forces hores, també implica moltes estones de contacte amb persones a qui intenta ajudar però, sobretot, escolta. Escoltar és una condició prèvia per ser un bon cantaire. L'altra qualitat que el vincula a La Lira és l'exigència amb ell mateix a fer les coses ben fetes. Això significa que quan uns números han de quadrar, han de quadrar i ja està! Actualment, aquesta és la seva principal dedicació a La Lira.

El Josep és peculiar. Li agrada el mateix que a tothom: la natura, viatjar, llegir... Però de forma un pèl diferent... quan dic que li agrada la natura vull dir que coneix molt bé Collserola (algú sap on són els "Torremocus"?), però també que després d'haver patit un infart va pujar a Núria i quasi arriba primer que la colla que anava amb el cremallera; quan dic que li agrada viatjar vull dir que és capaç de cantar *La Violetera* a una velleta d'Eslovènia perquè li va dir que a ella li encantava la Sara Montiel i quan dic que li agrada llegir vull dir que no ha acabat mai un llibre però si cada dia no llegís *La Vanguardia*, el món s'aturaria.

Aquest és el Josep Sala, el que fa les coses perquè les sent, per això està fent per La Lira el que creu que pot fer millor: portar-li els números. ■

DE LA LIRA

Josep Castellví

Per **Jordi Roca**

Fins als 14 anys va anar a l'escola del Sr. Azqueta, quan va acabar primària, va anar d'aprenent de mecànic al garatge Salles de Cal Ciutadà. Va ser escolà del Monestir de Sant Cugat, va formar part del primer Esbart Sant Cugat i des de ben jove el seu amor per la muntanya el va portar a fer-se soci del Club Muntanyenc Sant Cugat, del qual anys més tard va ser-ne president. L'any 1959, juntament amb el seu amic i company en Jordi Roca, van organitzar la primera Marxa Infantil de Regularitat. Ha ascendit molts cims del Pirineu i de tot el país, fins i tot, el Mont Blanc. Des de fa més de 20 anys participa com a corredor a la Marxa Estatal de Veterans. Va ser un dels creadors de la Mitja Marató de Sant Cugat formant part de l'equip directiu com a president. I també prenen part com a atleta en diferents maratons i curses atlètiques. Li agrada molt tot el que està relacionat amb la cultura i les tradicions catalanes i, sobretot, la música, i per aquest motiu ha format part com a cantaire de les següents corals: dels anys 1950 al 1953, a l'Orfeó de Sant Cugat; al cor dels antics escolans del Monestir; a la Coral Sant Cugat del CMSC, on dels anys 1980 al 1981 va ser president; des de l'any 2006 és vocal de junta i cantaire de la Societat Coral La Lira. L'any 1982 va ser regidor de cultura de l'Ajuntament de Sant Cugat. L'any 2000 va formar part de l'equip fundador de les Aules d'Extensió Universitària, on va ser fins al 2010. Ha participat en la catalogació dels arbres artístics i monumentals del terme de Sant Cugat i Valldoreix. Ha col·laborat durant molts anys en la difusió del *Paga-li, Joan*. En Josep és una persona totalment compromesa amb Catalunya, amb el seu estimat poble Sant Cugat. És una persona tot terreny amb les idees sempre molt clares, amic dels seus amics. ■

Josep Castellví és el responsable de l'arxiu de La Lira i del subministrament de partitures. El 2009, Josep Castellví, juntament amb Jordi Roca, van ser guardonats amb el premi Ciutat de Sant Cugat.

Neix a Sant Cugat l'any 1935. casat. té un fill i 2 néts. Mecànic jubilat. Va ser escolà del Monestir de Sant Cugat. va formar part del primer Esbart Sant Cugat. des de ben jove, el seu amor per la muntanya el va portar a fer-se soci del Club Muntanyenc Sant Cugat del qual anys més tard va ser president.

LO POM DE FLORS

De Josep Anselm Clavé

És una pastorel·la catalana corejada, de quina lletra i música fou l'autor el mestre Josep Anselm Clavé el 1858.

Es compon de dues parts ben diferenciades:

La pastorel·la on descriu el comportament social d'uns adolescents "cap al tard d'un jorn de festa" ...amb una descripció romàntica molt de l'època, gairebé incomprendibles avui.

Una segona part en forma de sardana on descriu el ball insistint en els amors dels joves pastors amb les nines galanes. ■

LO POM DE FLORS
PASTOREL·LA CATALANA COREJADA.

INTRODUCCIO.
Allegretto (c. v. J. 100)

PIANO.

SUSCRIPTOR N.º 143

COMISSIÓ PASTORAL DE BARCELONA

Música i lletra:
Josep Anselm Clavé

Pastorel·la catalana corejada.
Estrenada per la SC Euterpe
el 3 d'agost del 1859 als Jardins
d'Euterpe de Barcelona

▲ La Lira va reestrenar 'Lo pom de flors' per Caramelles a la plaça de Sant Pere, davant del mercat vell. Ja va ser cantada l'any 1929

*En ombrívola floresta
van les nines a ballar
cap al tard dels jorns de festa,
cap al tard.*

*A les nines flors regalen
los pastors enamorats;
dolços ais d'amor exhalen,
festius cants.*

*I els estels, que el riu retrata
en ses ones de cristall,
lo cel blau broden de plata,
lo cel blau.*

*És la reina de la festa
pastoreta de quinze anys;
flor de camp, nineta honesta,
flor de camp.*

*Sos ulls negres com la móra
van los cors empresonant;
com un maig és la pastora,
com un maig.*

*Mes, greu pena manifesta
des que li parlà un sagal
cap al tard d'un jorn de festa,
cap al tard.*

*Com qui sent negre enyorança
nit i dia sospirant,
tristos ais soleta llança,
tristos ais.*

ACTIVITAT 22 DE GENER

SANT ANTONI

Un cop més, La Lira enguany ha participat en una de les festes amb més tradició de Sant Cugat i ha estat la del dia de Sant Antoni, amb la cercavila dels Tres Tombs.

Aquest any, a l'hora de guarnir el carro, hem tingut l'ajut inestimable d'una persona que sense formar part de La Lira ni tampoc dels Amics del Veterans i la Penya Regalèssia ha volgut col·laborar: la Montse Cufí. La Montse és una valldoreixenca, escultora de professió, que va estudiar a l'Escola de Belles Arts de Barcelona, i que ha estat, els últims anys, encarregada de realitzar les magnífiques carrosses del dia de Reis a la nostra ciutat. És mare de dos fills, (l'Olívia i el Guillem)

Val a dir que aquesta col·laboració totalment desinteressada, i que tots esperem que es segueixi produint, ve donada per la seva amistat amb un component dels Amics dels Veterans: en Salvador Guarner.

En Josep Pros, Cisco Llamas i en Josep Gonzalez s'han responsabilitzat amb l'ajut d'altres membres de La Lira de guarnir el carro i preparar-lo per la festa.

Com cada any, la Montse de Cal Sis i el seu fill en Jordi de Can Bell ens obren les portes de casa seva perquè puguem dur a terme amb tota comoditat la tasca i, a més a més, ens ofereixen la seva llar per poder fer un esmorzar de germanor i d'aquesta manera seguim estrenyent lligams. ■

Com cada any, la Montse de Cal Sis i el seu fill en Jordi de Can Bell ens obren les portes de casa seva

CANTADA 7 D'ABRIL

PONTEILLÀ

Amb la idea de seguir sembrant llavor per les terres de la Catalunya Nord i apadrinats per la Federació de Cors de Clavé, vam estar convidats per la Coral A Tous Choeur de Ponteilla (Rosselló) a una diada de caramelles i a un concert juntament amb el cor de la població i el Cor Tolugense (Toluges).

La sortida cap a Ponteillà va ser a 2/4 de 7 des del lloc habitual. Érem prop d'una seixantena de persones, entre cantaires i acompanyants.

Va ser un viatge tranquil i que en dues hores, prèvia parada, ens va dur fins al nostre destí, on arribarem a 2/4 de 10 i ja ens esperaven els nostres amfitrions amb la taula ben parada perquè agaféssim força, doncs el dia es preveia que seria llarg.

Un cop acomodades les viandes i després de les salutacions, vam començar els *Goigs dels Ous* (caramelles) prop de les 11 del matí

Ponteillà és una petita població de 2.500 habitants, aproximadament.

Va ser una cantada conjunta al llarg de tota la població, ara cantaven ells un parell de cançons, i al darrere nosaltres fèiem el mateix.

Al vol de les dues van finalitzar els goigs, i cap a dinar, que, per cert, no va ser un dinar comú sinó que els mateixos membres de la coral ens van anar servint les taules i sempre procurant que no ens faltés de res. La veritat és que al llarg de tot el dia ens van atendre amb una gran amabilitat.

El concert estava programat per a les 5 de la tarda a l'auditori de la població, però abans hi havia programada una audició de sardanes. Així que sense fer gairebé sobre-aula, cap allà vam anar per participar en la ballada. Un dels primers que s'hi va posar va ser en Jaume Pahissa, que a fe que es mantén en bona forma, i un bon grapat de components de La Lira, entre cantaires i dones. Va ser una estona agradable, que algú però va aprofitar per fer una becaïna, no diré qui.

A les 5 en punt va començar el concert que el van obrir el Tous Choeur de Ponteillà i la primera peça que vam cantar va ser *Els segadors*, que va fer que tota l'audiència es posés dempeus, i fos cantat per tothom amb la solemnitat que calia, tractant-se del nostre himne.

Nosaltres vam actuar en segon lloc i interpretant 8 peces, incloent-hi l'himne *Som catalans* que va ser la torna.

El concert va estar presidit per l'alcalde de la població i pel president de la Federació de Cors de Clavé i, com és preceptiu, vam acabar com acostumem a finalitzar aquestes trobades: primer amb el corresponent intercanvi de presents i després

amb un berenar, aquesta vegada sí, de germanor entre tots els participants.

Als volts de les 7 marxàvem cap a casa, cansats però contents, per haver ajudat a sembrar la llavor que se'ns ha demanat. ■

8 i 9 D'ABRIL. DIUMENGE I DILLUNS DE PASQUA. CARRERS DE SANT CUGAT

CARAMELLES

PLÀNOL DE LES CARAMELLES

DIUMENGE 8 D'ABRIL

- 1 Plaça de Sant Pere
- 2 Cal Caballu
- 3 Monument a La Lira
- 4 Plaça del Rei
- 5 Llar d'Avis
- 6 Carretera de Cerdanyola
- 7 Cal Vinyeta
- 8 Llar d'Avis Santa Rosa

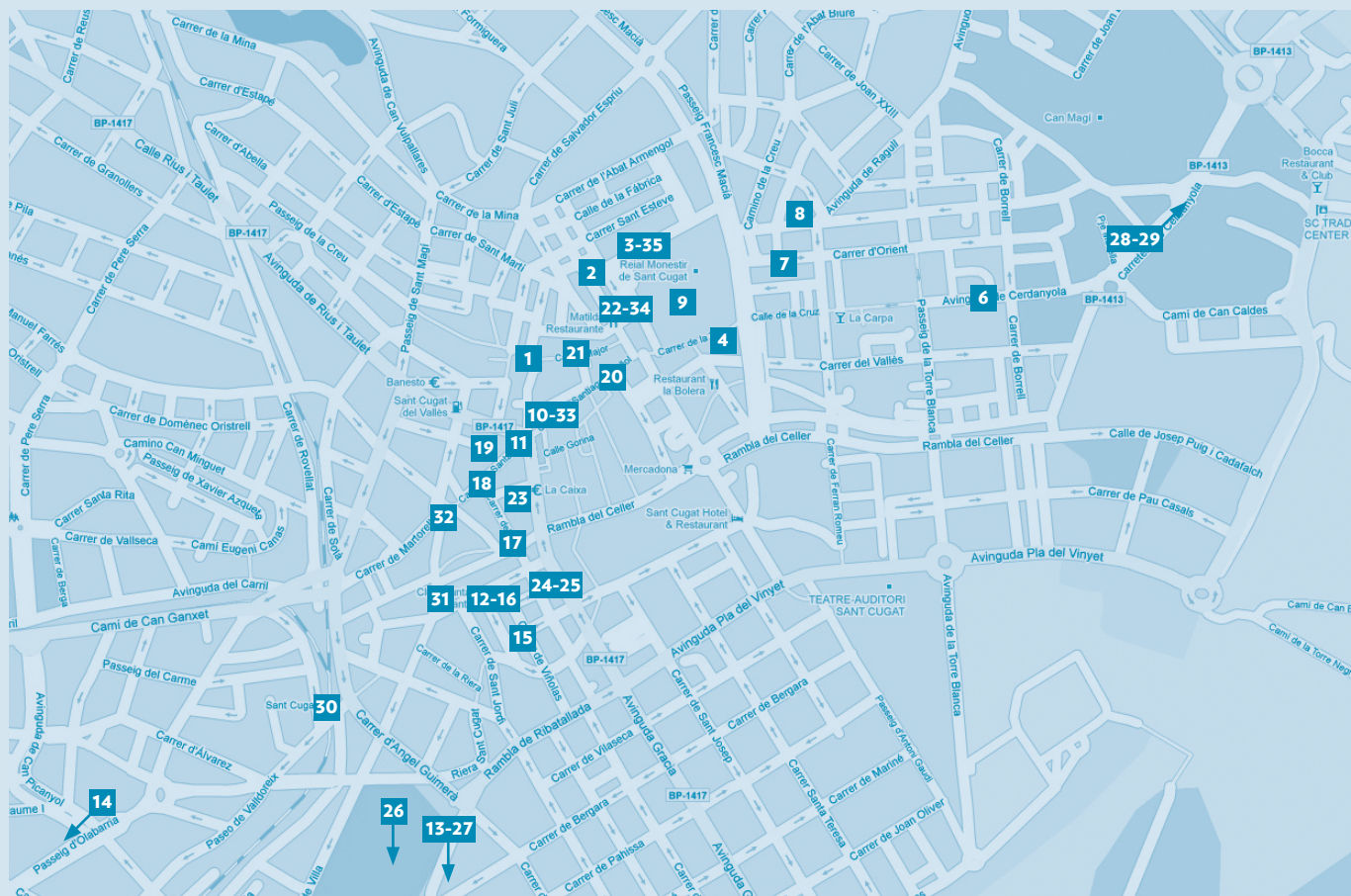
DILLUNS DE PASQUA

- 9 La Llotgeta del Monestir
- 10 Quatre Cantons
- 11 Carrer de Santa Maria
- 12 Plaça de Barcelona
- 13 Can Ollé
- 14 Cal Miñarra

- 15 Cal Boldú
- 16 Plaça de Barcelona
- 17 Carrer de Xeric
- 18 Fleca de Santa Maria
- 19 Gelateria Pros
- 20 Cal Sabat
- 21 Casa d'en Xavier Azqueta

- 22 Plaça d'Octavià
- 23 Cal Garrell
- 24 Cal Troyano
- 25 Cal Tartaner
- 26 Can Trabal
- 27 Cal Sivilla
- 28 Casa Puig Miquel
- 29 Casa Campany

- 30 Monument a Lluís Millet
- 31 Carrer de Valldoreix i Sant Antoni
- 32 Plaça de Doctor Galtés
- 33 Quatre Cantons
- 34 Plaça d'Octavià
- 35 Monument a La Lira

CARAMELLES CANTADES*

A LA LIRA
 CALA MONTGÓ
 COBLES MARINERES
 DAMUNT LA SORRA DAURADA
 EL LLOP DE MAR
 EL MEU AVI
 GOIG DE PASQUA
 JOVENÍVOLA
 LA DANSA DE L'AMOR
 L'EMPORDÀ
 L'HAVANERA DEL VALLÈS
 LA MARE CANTORA
 LA MARIA DE LES TRENES
 LES FLORS DEL VALLÈS
 LES NOIES DE LA TORRASSA
 LO POM DE FLORS
 PER TU PLORO
 SETEMBRINA
 SOM CATALANS
 UN CANT FESTIU

102
 CANÇONS
 CANTADES

* Dades recollides i facilitades per Jordi Farrés

LES MÉS CANTADES

1 GOIG DE PASQUA (12)

2 PER TU PLORO (9)

3 DAMUNT LA SORRA DAURADA (7)

L'EMPORDÀ (7)
 UN CANT FESTIU (7)

4 CALA MONTGÓ (6)

LA DANSA DE L'AMOR (6)
 LA MARE CANTORA (6)
 LA DANSA DE L'AMOR (6)

5 EL LLOP DE MAR (5)
 JOVENÍVOLA (5)
 LES FLORS DEL VALLÈS (5)

Primera cantada del dia a la Plaça de Sant Pere

Diumenge, 8 d'abril

Encara no recuperats de la sortida de Pontellà, va començar el que podríem dir que és per a nosaltres la festa grossa de les caramelles i que, un cop més, com és preceptiu, va començar a la **plaça de Sant Pere**. Val a dir que aquest cop l'Eloi va acollir de valent, doncs per començar ens va fer assajar el *Lo pom de flors* davant de la audiència i hem de reconèixer que vam patir una mica, fins que, amb tota la raó, el mestre es va posar una mica dur, perquè des-

pertéssim de l'adormiment que portàvem (potser que no ens havíem refet del *jet-lag* del viatge a Pontellà). Bé, un cop posades les piles a lloc, vam començar el recorregut habitual, acompanyats, hem de recordar, per la **Berta**, la **Irma**, la **Rosa**, i el **David** que des de fa uns anys s'han convertit en els barretinaires oficials.

A partir d'aquí, la cosa no varia: **Cal Caballu**, el **monument**, la **Llar d'Avis**, **Cal Cisco**, fins arribar a un dels llocs on més incondicionals ens esperen, com és la

cruïlla del **passeig de Torreblanca amb l'avinguda de Cerdanyola**. Continuem amb la parada habitual a la **plaça del Rei**, prèvia a la cantada al **Monestir**, que any rere any coincideix amb la sortida de missa de dotze. Ja sabem que és el lloc on més incondicionals tenim des de sempre, però aquest any ha estat espectacular; a més, tot va ser que cantéssim l'himne perquè les pulsacions de tots, inclosos els cantaires, es posessin a cent.

Seguim camí cap als **Quatre Cantons**, pas previ per arribar a l'**ajuntament**,

L'Eloi va collir de valent, doncs per començar ens va fer assajar 'Lo pom de flors' davant de la audiència i hem de reconèixer que vam patir una mica

A la Plaça del Rei

▲ Cantada a Cal Miquel Garrell

Com sempre, el pisolabis de la casa gran ens serveix per refer forces del desgast del llarg matí

on com sempre en esperen les nostres autoritats. Aquest any, cal remarcar-ho, vam ser rebuts per l'alcaldeessa. Aquest acte es fa normalment a la plaça de Barcelona, però aquest any, a causa de les obres de remodelació, l'hem fet davant del propi ajuntament. Com sempre, el pisolabis de la casa gran ens serveix per refer forces del desgast del llarg matí. Seguidament, a casa dels **Srs. Vergès, Ollé**, per finalitzar el diumenge a **Cal Miñarro**.

Dilluns de Pasqua

Dilluns, no cal dir-ho, **esmorzar de germanor** (podríem començar a dir ja la casa de la **Rosa**) on també trobem en **Troyano**. Aquest any hem començat a les 8 a fer la brasa, doncs per qüestions d'agenda, havíem de sortir a les 10 a cantar. Cada vegada som més a esmorzar i això vol dir que la gent nova (no jove) es troba cada vegada més integrada. A més, aquest any hem de destacar el fet de tenir el cantaire més jove de La Lira, en **Jep**, fill d'en Xavi i la Queralt i nét d'en Ramon

Grau, cantaires de La Lira. Van portar cava per celebrar-ho i el cor va regalar un uniforme oficial i barretina en miniatura al nounat. Feia anys que cap cantaire era pare i es va celebrar amb alegria.

La cantada, que serveix perquè l'Eloi prengui la temperatura de la gent, s'ha fet aquest any al carrer, quasi podríem dir que per manca d'espai (hem de plantejar al Troyano de fer obres). D'aquí a casa de la **Teresa Boldú** que, per cert, tot i estar recuperant-se de la caiguda, no s'ha oblidat de portar les coques.

La Llotgeta del Monestir plena a vessar celebrant la Pasqua

▲ Esmorzar a Cal Troyano (dilluns de Pasqua)

Cada vegada som més a esmorzar i això vol dir que la gent nova es troba cada vegada més integrada

De l'esmorzar cal destacar el brindis per en Jep, les coques de llardons i la buti que porta Vicenç Otero i que el Domeño ha portat la xistorra abans de menjar les postres, per cert boníssima!

A partir d'aquí, el mateix de cada any: carrer Xeric, Gelateria Pros, Pastisseria Sàbat (on li vam cantar a l'Eulàlia l'Aniversari feliç), per cert, ens va fer arribar 3 mones de Pasqua diumenge mentre dinàvem a Cal Miñarro.

A Cal Sr. Azqueta, ja camí de casa

del president i l'Anita on ja tenien taula parada, seguim a Cal Tartraner, on a petició de la família vam cantar *Jovenívola* tenint segur en el record la M. Teresa, que aquesta any, malauradament, ja no ha pogut compartir amb nosaltres les caramelles. Aprofitant el veïnatge, cantem a Cal Troyano per a la família, i ja des d'aquest moment és un no parar: Cal Sivilla, Can Trabal (per cert ens està malacostumant a menjar cargols i no sabem que passarà el dia que s'acabin) i cap a Bellaterra, on ens espera la família Puig-Miquel i la família

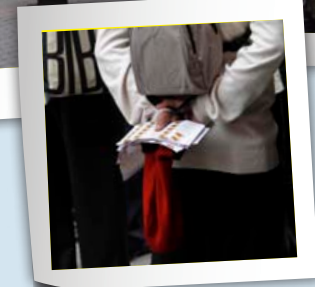
del nostre company Francesc Campmany.

Aquest any tenim l'agenda tan atapeïda, que no vam tenir temps per descansar. Dilluns a la tarda, tot just acabar de Ballaterra vam sortir pitant a la plaça de l'Estació, on ja ens esperava la gent per començar el recorregut final...

Per començar, cantada davant del monument a Lluís Millet, i a partir d'aquí, parada a tots els llocs on prèviament havíem anunciat que cantaríem, per cert,

A la plaça de Barcelona: la tradicional fotografia oficial de la temporada

A partir d'aquí,
el mateix de
cada any: carrer
Xerric, Gelateria
Pros, Pastisseria
Sàbat...

ens segueix sorprenent que a mida que anem caminant cap al Monestir, de totes les cantonades, se'ns va afegint gent, que ja no ens abandona fins al final. Ens fa una gran il·l·lusió veure la cercavila que es va formant de manera improvisada de persones que volen compartir amb nosaltres la caminada final.

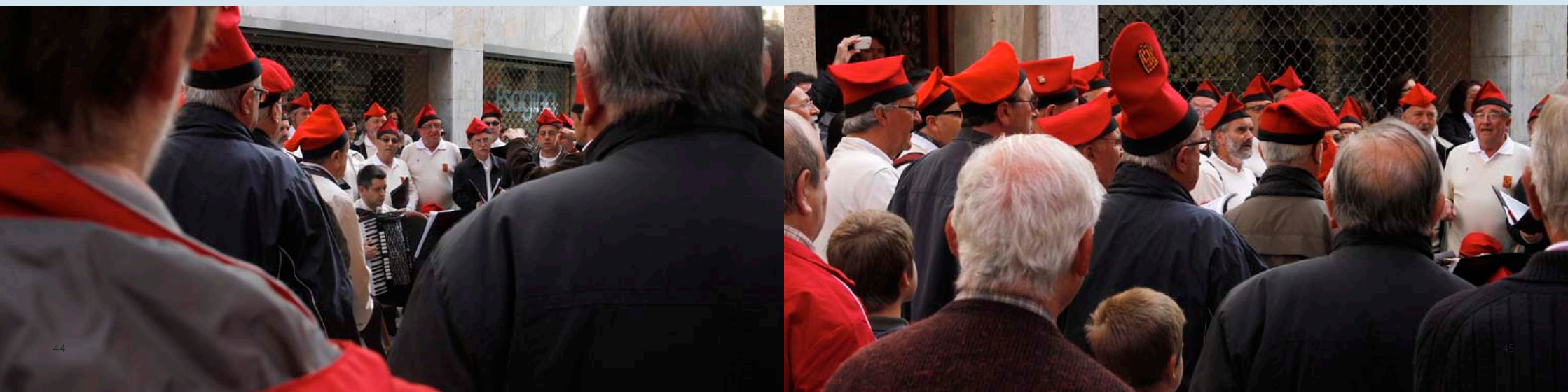

A Cal Sr. Azqueta. Carrer Major

Per acabar la festa, cantada per a tots els nostres seguidors a la **plaça del Monestir**, desitjos de retrobar-nos l'any vinent, *L'Empordà* i *L'himne* davant del **monument** com a comiat, i coca i vi dolç per a tothom per acabar d'endolcir la festa.

Estem contents! ■

Ens segueix sorprenent que a mida que anem caminant cap al Monestir, de totes les cantonades, se'ns va afegint gent que ja no ens abandona fins al final

Baixant pel carrer Major

▲ Carrer la Lluna.
Casa del president

Aquest any hem de destacar el fet de tenir el cantaire més jove de La Lira, en Jep, fill d'en Xavier i la Queralt i nét del Ramon Grau

Cantada a Cal Tartaner

A la plaça d'Octavià: foto de família de fi de festa

ACTIVITAT 15 D'ABRIL

LLERS

Es amics de Llers Cultura i Esbarjo van programar amb el suport de la Federació de Corals de les Comarques de Girona una trobada a la qual, juntament amb la Coral de la Gent Gran de Figueres i els propis amfitrions, vam estar convidats.

La 10a Mostra de Caramelles es va dur a terme al centre recreatiu de la població de Llers.

Llers és una petita població prop de Figueres, de poc més d'un miler d'habitants. Tot i que té documentada una cantada el 1875, fa molts anys que no tenen certesa que aquesta activitat tingués continuïtat, almenys a partir d'acabada la Guerra Civil.

És des de fa 10 anys que un grup d'unes deu persones de la població van prendre la decisió i el compromís de treballar per tornar a recuperar les tradicionals caramelles.

En aquests moments podríem dir que l'activitat econòmica de la població és la recol·lecció de cireres, i és a través d'aquesta activitat que el grup d'amics de Llers Cultura i Esbarjo han trobat juntament amb les autoritats de la població la manera de mantenir la pròpia coral, un grup de teatre i un d'instruments musicals tradicionals, mitjançant una fira que se celebra al mes de juny.

La coral dirigida pel mestre Xavier Falgarona està composta per 33 cantaires,

la major part d'ells dones.

Vam sortir de Sant Cugat a dos quarts de 3 i arribarem a Llers al voltant de les 5. Va ser un viatge plujós però tranquil. Tot just arribar, i previ pas pel bar, l'Eloi ens va fer escalfar la veu i repassar les cançons que cantàvem. Val a dir que en el viatge érem uns pocs més d'una trentena de cantaires i poc més d'una cinquantena, acompanyats per familiars, com és cada cop més habitual.

El concert, com hem esmentat abans, es va dur a terme al centre recreatiu, a la Sala Principal, presidida per un bon escenari.

La cantada va començar a les sis i la Coral de Llers va obrir la festa, després

la Coral de la Gent Gran de Figueres i, per acabar, nosaltres. Vam cantar 6 peces: dues sardanes, dos valsos, i dues havaneres.

Creiem que ens va sortir un bon concert, fins al punt que van demanar de fer una repetició i l'Eloi ens va fer cantar l'himne (*Som catalans*) i això ja va ser l'apoteosi. La gent es va aixecar al teatre, cridant "visques" a la nostra terra, i no cal dir que la temperatura de la sala va pujar uns graus.

Per acabar, es va fer un cant comú entre les tres corals interpretant *Les caramelles* i *L'Empordà*.

La festa es va acabar a quarts de vuit i, com és costum, a la taula no hi va faltar de res: viandes, coques, bunyols, aigua i vi a dojo, i tot compartit, com és normal en aquestes trobades de germanor per cantaires i no cantaires.

Després, com ja és habitual últimament, cant del *Passi-ho bé i moltes gràcies* tots a dalt de l'autocar i cap a casa, on arribaríem a prop de les 11.

Tal com vam viure fa tan sols una setmana a Ponteillà, creiem que hem d'estar contents, ja no tan sols perquè això es una experiència que ens ajuda a fer cada cop millor la feina, sinó també perquè és una manera de col·laborar i ajudar altres entitats com la nostra que arrelin més dintre dels seus territoris.

Al llarg del viatge, vam tenir un petit record per l'esposa del nostre president, Annita Munné, doncs celebrava el seu aniversari. ■

CONCERT CARE

Tal com es va fent en els darrers anys, la residència i centre de dia CARE va demanar l'actuació de La Lira per celebrar el dia de Sant Jordi amb tots els residents.

A la seva sala d'actes, amb una assistència notable, vam interpretar 10 peces que van tenir una gran acollida per un públic de gent gran, agraïda i entenedidora per la seva alegria. ■

▲ Amb Rosa Canals, mare del cantaire Toni Gómez

DIADA DE SANT JORDI

Com ja ve essent tradicional, uns quants esforços de La Lira (Josep Maria Canas, Josep González, Josep Pros i Joaquim Villaronga), munten una parada a la plaça del Monestir competint amb altres entitats i partits polítics i donant ambient i color per destacar que és el dia del patró de Catalunya.

La carpa feia goig, i a banda d'exposar imatges preparades per l'Andreu Garrell, de la relació dels presidents, components de les juntes, fotografies nostàlgiques etc. que atreïen santcugatencs nostàlgics, es posaven a la venda el llibre del 125è aniversari i la memòria del 2011. En Joani Lopez i en Pasqual d'Ossó van crear uns punts de llibre especials per a la diada que posats també a la venda van tenir força acceptació.

A les set de la tarda, La Lira va interpretar un parell de peces i esperonats pel públic i animats pel regidor Xavier Escura va cantar *Som catalans* donant el sentit patriòtic que ha de tenir la diada. ■

ARROSSADA A CAL MIÑARRO

Un any més l'Alfons Miñarro i la seva esposa Anna Maria ens van permetre celebrar l'arrossada de germanor a casa seva als cantaires de La Lira i els seu acompanyants. Al final, sobretaula amb cànctics i bon humor ■

Són uns grans amfitrions que fan que ens trobem com a casa

EXCURSIÓ 19 DE MAIG

EXCURSIÓ A SANT JAUME DE FRONTANYÀ I RIPOLL

Cantada a Sallent, sortint d'esmorzar

Esmorzar a la Sala del Cellar. Sallent

Sant Jaume de Frontanyà és una petita població ubicada a la comarca del Berguedà que està considerada el poble més petit de Catalunya, amb 19 habitants.

La sortida la van organitzar com és habitual en Toni Gomez i en Benet Dinarès, que per cert els hem de felicitar per la bona feina que van fer i que va servir perquè tots ho passéssim d'allò més be.

La sortida, a les 8 h del matí del lloc de sempre. Camí de Sallent, on vam parar a

esmorzar al restaurant La Sala del Cellar, on ens havien preparat una gran taula plena de viandes i que van servir perquè tots veiéssim més clara la llum del dia.

Com que aquesta sortida la vam considerar l'excursió clàssica de la segona Pasqua, que de sempre ha fet La Lira, durant l'esmorzar, en Francesc Civit, en Pere Vilarasau i en Ramon Grau, els va tocar de fer el preceptiu discurs al qual estan obligats els nous cantaires.

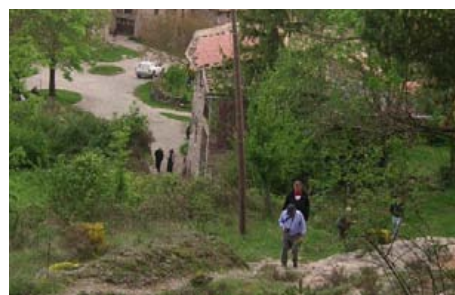
Quan vam acabar l'esmorzar vam cantar

una peça del nostre repertori en honor dels amfitrions, i tot seguit cap a l'autocar que ens portaria fins a Sant Jaume de Frontanyà, on arribarem prop de les dotze del migdia.

Tot just arribar, visita obligada a l'església d'estil romànic llombard on aprofitant el magnífic escenari, cantem dues peces: *Jovenívola* i *la Salve* d'en Millet.

A partir d'aquí, i fins a les dues, temps lliure que pràcticament tothom va aprofitar per estirar les cames i conèixer la

Vam parar a esmorzar al restaurant La Sala del Cellar, on ens havien preparat una gran taula plena de viandes que van servir perquè tots veiéssim més clara la llum del dia

petita població i els seus voltants.

A les dues, com ja hem comentat, a dinar a Cal Marxandó, que és la fonda del poble, que per cert, s'ha de dir, vam dinar molt bé, i encara que semblava reiteratiu hem de tornar a felicitar en Toni i en Benet pel lloc que van triar. L'Andreu Riba i en Xavier Grau van fer el discurs dels novells.

A 2/4 de 4 i sense massa temps per pair el dinar, cap a l'autocar, doncs a les cinc teníem la visita concertada i guiada al Monestir de Ripoll.

Va ser una visita d'aproximadament una hora i mitja en la qual vam fer –guiats per l'Anna– un recorregut per totes les estances inclòs el claustre i en la qual un cop dins l'església i aprofitant el meravellós escenari, vam cantar amb el consentiment dels responsables 3 peces del nostre repertori: *Jovenívola*, la *Salve* d'en Millet i *L'Empordà*.

A dos quarts de set, i bastant cansats, tots cap a Sant Cugat, on vam arribar als vells de les vuit, però no cap a casa, no, a saber: resulta que havíem organitzat pel mateix dia un sopar amb els familiars

Tothom va aprofitar per estirar les cames i conèixer la petita població i els seus voltants

i amics de La Lira per dues raons, una la de compartir una estona amb tots ells (cosa que va reeixir, doncs érem més o menys una vuitantena de persones), i l'altra raó celebrar tots junts (atesa la coincidència del dia) la victòria del Barça a la Champions en el mateix restaurant on vam sopar, (aquesta no va reeixir tant, doncs com tots sabeu, aquest any no hi va haver final de Champions pel Barça). Malgrat tot, va ser una magnífica nit. Vam poder gaudir d'un bon bufet i a més a més de la millor manera possible: amb la nostra gent. ■

Visitem la magnífica església d'estil romànic on aprofitant el magnífic escenari, cantem dues peces: 'Jovenívola' i la 'Salve' d'en Millet

A 2/4 de 4 i sense massa temps per pair el dinar cap a l'autocar, doncs a les cinc teníem la visita concertada i guiada al Monestir de Ripoll

CANTADA 2 DE JUNY

PORT DE LA SELVA

Dintre les III Jornades Gastronòmiques de la Gamba i l'Escamarlà del Port de la Selva, que s'ha celebrat al llarg dels mesos de maig, juny i juliol, vam estar convidats a fer una cantada de caramelles el dia 2 de juny. Aquesta invitació va venir donada per la relació que el nostre company Benet Dinarès i l'Anna Lòpez tenen des de fa molts anys amb la petita població de l'Alt Empordà.

La sortida la vam fer a les 8 h del lloc habitual, el Pla de Vinyet, i entre cantaires i acompanyants, érem 82 persones. Als

volts de les nou vam fer una parada a l'Àrea de l'Empordà, per fer cames i altres coses, i tot seguit ja cap a Port de la Selva, on vam arribar a les 10 del matí. Al peu de l'autocar ja ens esperaven per fer una magnífica sardinada de germanor.

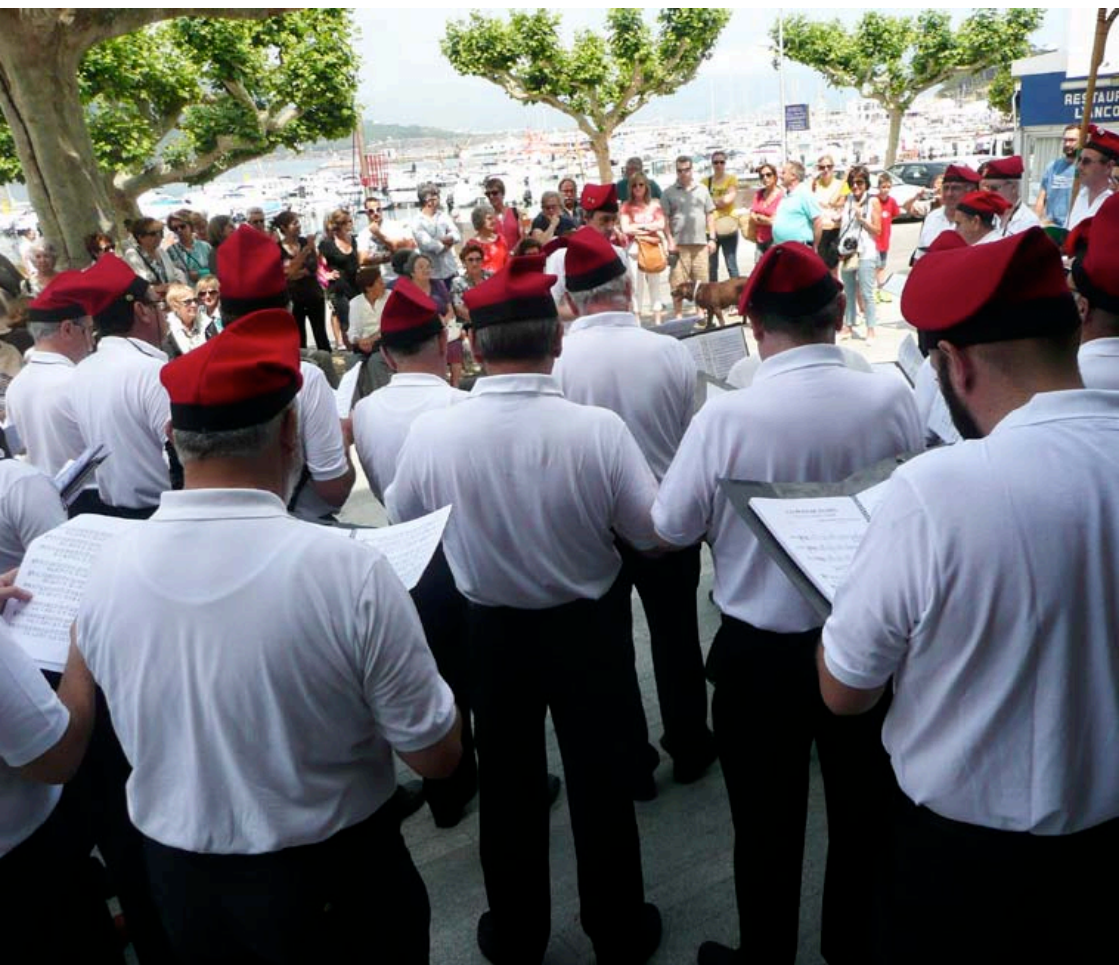
El pla acordat era fer una jornada de caramelles tal com fem a Sant Cugat: una cantada a la plaça del Port del Rei, amb bona assistència de gent; una altra a la plaça d'en Pol i Mallol, on ja hi teníem més seguidors, i així vam anar fent, fins arribar al carrer Illa, on vam fer

l'última actuació del matí. Dues coses m'agradaria destacar: una, que no hi ha lloc on anem a cantar que no trobem gent de Sant Cugat, i l'altra, la quantitat de dones que, almenys aquest cop, ens van acompanyar.

A les dues a dinar, per cert en Benet va triar un lloc magnífic, el restaurant Porto Cristo, que ens tenia reservada la sala principal (i només entrar feia l'efecte que estava preparada per a un casori). Magnífic! Jo m'atreveria a dir que tots vam menjar molt bé i en un

Al peu de l'autocar ja ens esperaven per fer una magnífica sardinada de germanor

gran ambient, tan sols però, entelat per una petita incidència, que per sort va quedar en no res: la dona d'en Miquel Garrell es va sentir indisposta i per precaució una ambulància del SEM se la va portar al CAP de Llançà. A quarts de quatre estava amb nosaltres, compartint el dinar. Va ser rebuda amb un fort aplaudiment.

Prop de les cinc vam anar desfilant,

doncs encara ens esperaven dues cantades per arrodonir la festa. Val a dir que a la tarda també vam tenir molts seguidors.

Al llarg de la jornada, que ens va permetre de donar a conèixer la nostra activitat i el nostre cant, ens va servir per fer intercanvis amb entitats dels llocs on anem a cantar i també ens donen a conèixer el seu treball com, en aquest

cas, el Grup d'Havaneres del Port de la Selva, a qui els vam lliurar el CD i el llibre del nostre cor.

Cap a dos quarts de set tots cap a casa, on vam arribar a quarts de nou, cansats, com sempre, però també contents com sempre.

Felicitats Benet pel treball fet. ■

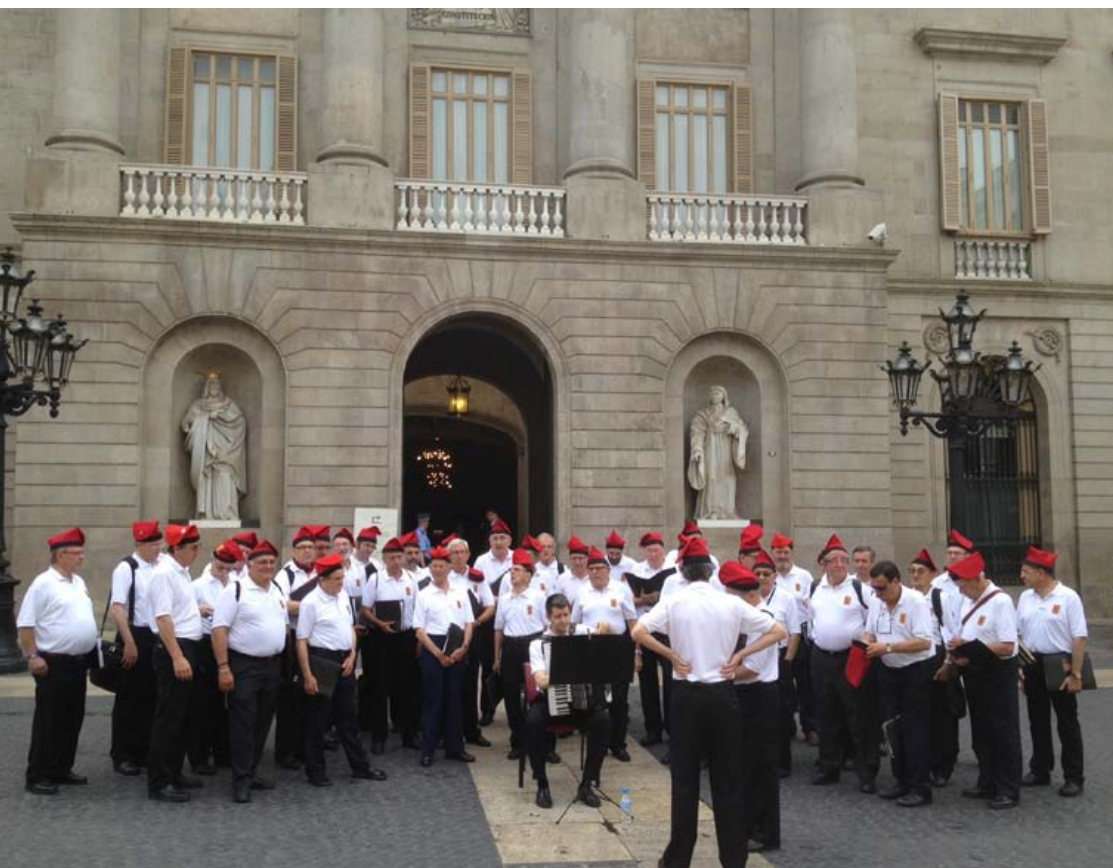

▲ Notícia publicada al diari 'El Punt'

CANTADA 3 DE JUNY

CARMELLES A BARCELONA

La Federació de Cors de Clavé, amb la idea de donar un nou impuls a la tradició, va organitzar un matí de caramelles, en què, entre d'altres, La Lira hi vam ser convidats.

La sortida estava programada per a les nou del matí, en el lloc habitual: Pla de Vinyet-Cèsar Martinell.

Encara que tot just arribats de Port de la Selva, no ens va donar gairebé temps de res, val a dir que tothom estava puntualment al peu de l'autocar que la federació

va posar a la nostra disposició i que en poc més de mitja hora ens va portar a la plaça de la Catedral de Barcelona, on estava prevista la concentració amb les altres corals.

Tot just arribar ens tenien preparat un esmorzar, que ens va permetre afrontar el matí amb energia.

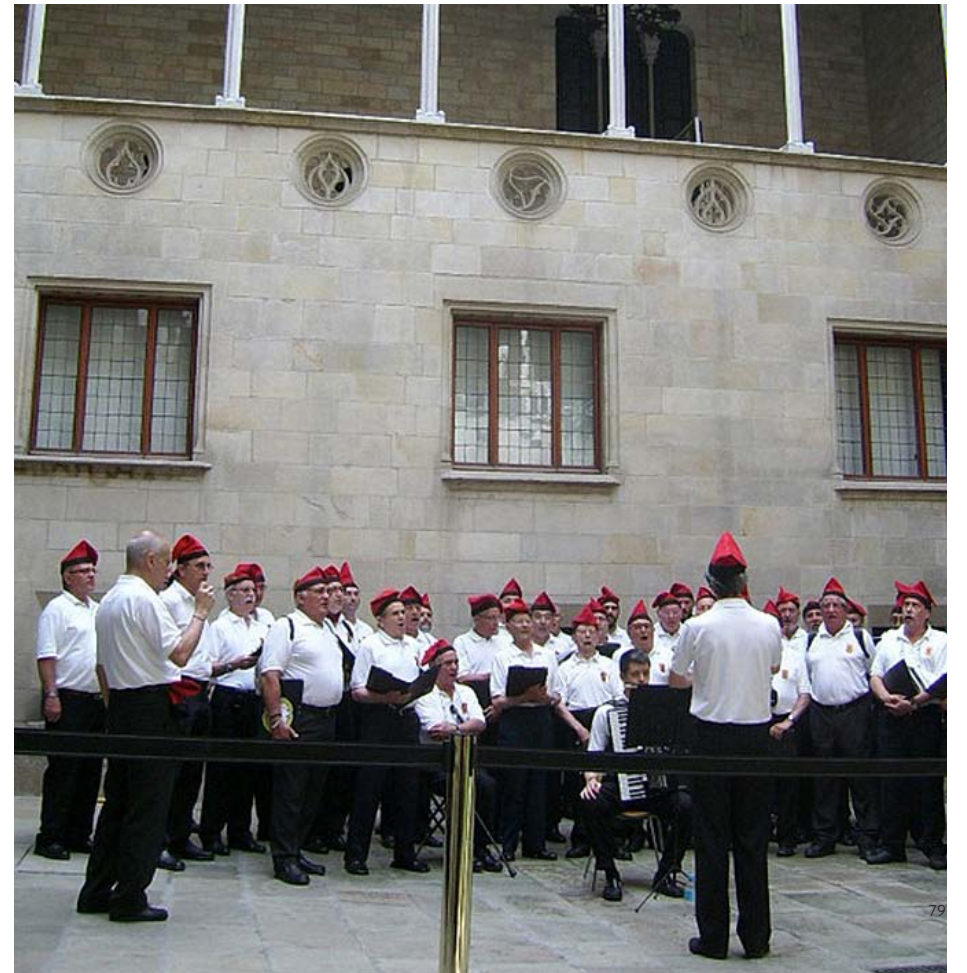
El pla era que les 8 corals que hi vam participar ens distribuïssim per diferents carrers i places, que prèviament havien assignat i que de manera simultània

entre les 11 i les 12.45 del matí, anéssim cantant les cançons que cada director creïés convenient.

Val a dir que després de l'esmorzar, i abans de que cada coral comencés la seva cercavila, vam assajar *Salut cantors* i *Els segadors* de manera conjunta i que eren els cants comuns que servirien cap a migdia per cloure el matí de caramelles.

Els llocs on vam cantar, no cal dir-ho, són incomparables: la plaça de Sant

Jaume, el Palau de la Generalitat i l'ajuntament, però hi vam trobar a faltar en les dues institucions l'acolliment dels nostres representants polítics, doncs podríem dir que vam cantar per les parets, però tot i així val a dir que cantar entre aquelles parets, va ser, per a tots, molt emocionant. A l'ajuntament vam poder visitar les estances més importants, entre d'altres el Saló de Cent, i vam gaudir dels magnífics tapissos gòtics que guarneixen les escales de l'ajuntament i que van ser llavorats a la Casa Aymat de la nostra ciutat.

Un cop acabats els cants institucionals, vam anar cap a la plaça de la Catedral, on juntament amb les altres corals, vam interpretar *Salut cantors* i *Els segadors* que van servir per cloure la jornada.

Al tornar vam enviar una carta a la federació de queixa per la rebuda. ■

CANTADA 15 DE JUNY

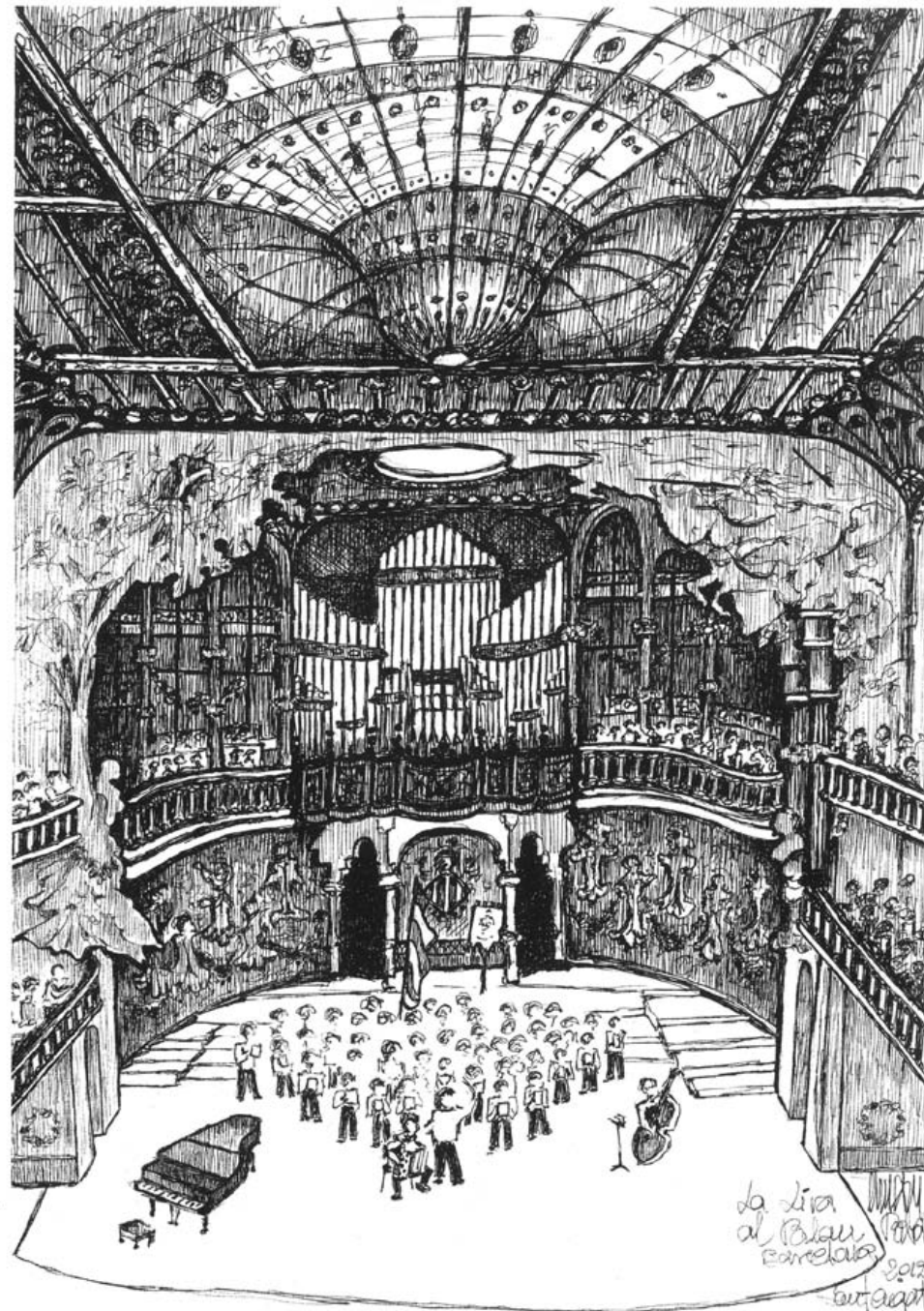
CANTADA A LA LLAR D'AVIS DE LA PARRÒQUIA

Com cada any, la Llar d'Avis de la Parròquia celebra quan arriba l'estiu el seu sopar de germanor, presidit pel mossèn Blai Blanqué i per les autoritats municipals. Va agrupar entre familiars amics i col·laboradors més d'un centenar de persones.

La Lira, tal com ha succeït en els últims anys, hi va ser convidada, i com sempre quan es tracta d'un acte solidari, hi vam estar presents, oferint un concert quan va acabar el sopar que va estar molt celebrat per tots els assistents.

Un cop més, davant de tothom, vam refermar el nostre compromís de participar en aquests actes, que a part de tenir un component social molt important serveix per enfortir el lligams entre les diferents entitats de la nostra ciutat. ■

Un cop més, davant de tothom, vam refermar el nostre compromís de participar en aquests actes

Dibuix d'Andreu Riba, membre de La Lira

CANTADA 24 DE JUNY

LA LIRA AL PALAU DE LA MUSICA

Tal com explica el president de la Federació de Cors de Clavé (Sr. Cruells) en el llibret de presentació del concert després de recórrer al llarg dels últims anys el nostre país i parlar amb tots els directors i cantaires de les diferents entitats, va arribar a la conclusió de la necessitat d'organitzar des de la federació, i amb el suport de les entitats públiques del nostre país, aquesta primera Mostra de Cors d'Homes al Palau de la Música, doncs amb aquest acte, la majoria, per no dir tots els components de totes les entitats corals del nostre país veiem

acomplert un somni: cantar en la que està considerada la catedral del cant, el Palau, i a més poder fer-ho acompanyats de les nostres famílies, amics i coneguts, en un escenari ple de gom a gom.

De la mateixa manera que el dia de la gravació del CD, ens vam llevar tots amb un pessigolleig especial.

La festa va començar, però, quan ens vam trobar tots a l'estació, per anar junts com una pinya cap al Palau. Val a dir que el tren feia goig.

També cal recordar que la setmana anterior de cantar al Palau, vam fer un assaig especial, que, més que per assajar les peces, ens va servir perquè a l'hora d'entrar i sortir, ho féssim bé i de manera disciplinada

Evidentment no vam cantar sols, sinó vam compartir aquesta gran festa amb diferents cors del nostre país: l'Aliança de la Garriga, l'Estrella Daurada de Sabadell, Lo Pom de Flors de Sant Just Desvern, la Margaridoia de Santa Margarita i els Monjos, la Llàntia d'Igualada i la massa

Federació de Cors de Clavé - Jaume (Foto Grrp)

Coral dels Cantaires de Juneda.

Entre totes les vorals es va oferir un gran ventall de cançons dels més importants compositors del nostre país, des d'Anselm Clavé fins a Josep Voltes Viñes passant per Josep Ventura, Enric Morera, Lluís Millet, Vicens Vives, etc.

La Societat Coral La Lira va cantar: *Per tu ploro*, *Cala Montgó*, *L'Empordà* i *Los Pescadors*, que són les peces que havíem esta assajant els últims dos mesos.

Crec que tots estaríem d'acord en el fet que aquest dia tots els cantaires ens vam llevar amb un pessigolleig al cor, respecte a qualsevol altre dia, era normal. Cap de

nosaltres havia, segurament, somiat mai que un dia estaria al Palau, però a dalt de l'escenari, cantant, amb tot el Palau ple, i amb tota la gent que ens estima davant, família amics i veïns escoltant-nos i aplaudint fins a petar; un concert que, val a dir, a nosaltres ens va sortir espectacular. No podia ser d'una altra manera. Des de l'escenari, amb tot el Palau ple, amb tota la nostra gent transmetent-nos des del seu seient sensacions positives... En fi, espectacular! Irrepetible! A més, hi érem tots que junt amb en Diego, a l'acordió; l'Artur, al contrabaix, i l'Eloi dirigint-nos com sempre, fèiem, segons la nostra gent que ens veia i escoltava des de les graderies, una imatge magnífica.

El concert va començar a les 6 en punt de la tarda, tot i que nosaltres, dues hores abans ja estàvem a lloc, doncs érem molts i havíem de fer els assajos pertinents, perquè seguint les ordres dels regidors, tot anés sobre rodes.

Quan va acabar, va haver-hi diferents parlaments de les autoritats presents i també lliurament de records per a totes les corals participants a la magnífica diada. Destacaríem el compromís del president de la Federació de Cors de Clavé de fer el possible perquè aquest concert es repeteixi cada 24 de juny. Per part nostra, vam ser cridats a l'escenari, el nostre president, Josep Garrell, i el director, Eloi Jover, a recollir els records i felicitacions.

Les entitats corals del nostre país veiem acomplert un somni: cantar en la que està considerada la catedral del cant

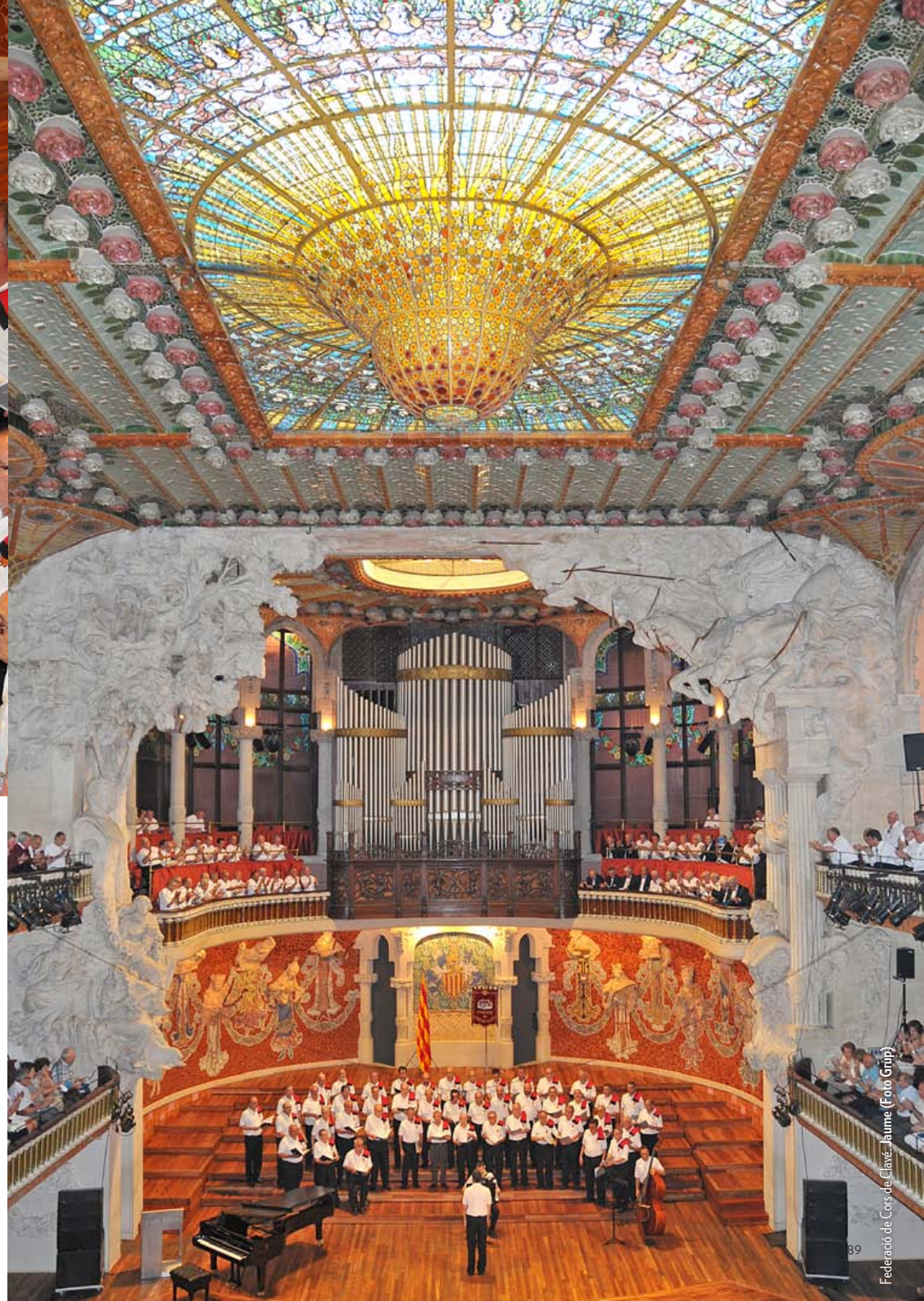
Federació de Cors de Clavé - Jaume (Foto Grup)

Per acabar, foto conjunta de tots el membres de La Lira amb les autoritats de la nostra ciutat que van estar presents. Representades pel regidor de Cultura, Sr. Xavier Escura.

Si fem una reflexió sobre aquest esdeveniment que ens ha tocat viure, estariem tots d'acord en dues coses: una, que La Lira, tot i la seva llarga trajectòria i els moments importants que li ha tocat viure, mai havia participat en una fita amb tanta simbologia com aquesta; i, l'altra, que segurament la majoria de nosaltres un cop a dalt de

l'escenari, vam tenir un record per a molts cantaires que ja no hi són i que haguessin donat el que fos per haver pogut viure un moment com aquest, per ells també hi vam ser.

Per una última reflexió sobre aquest esdeveniment, també estariem d'acord en què aquesta fita ens ha d'aportar un plus d'autoexigència tant individual com col·lectiva que de ben segur, amb l'ajut del mestre, sabrem encarrilar per poder aconseguir superar reptes més importants. ■

Federació de Cors de Clavé - Jaume (Foto Grup)

Palau

Federació de Cops de Clavé. Jaume (Foto Grup)

CONCERT 21 DE JULIOL

FESTA MAJOR DE LA FLORESTA

Dintre dels actes de la Festa Major de la Floresta, se'ns va oferir l'oportunitat de, en el magnífic escenari d'El Casino (per cert, totalment remodelat) oferir un concert. Idea molt ben acollida per tots els membres de La Lira i més tenint en compte que alguns membres de la nostra societat, entre ells el nostre director, hi tenen establert allí el seu veïnatge.

Com que el de la vila va ser suspès per la pluja, vam decidir de comú acord, fer

el mateix repertori a la Floresta.

Va ser una tarda molt familiar, i en la qual La Lira va aprofitar per fer públic el nomenament de Director Honorífic el Sr. Andreu Recasens, que va ser molts anys director de La Lira. A més, per cert, veí de la Floresta. Els presents que li vam ser entregats, mereixedors d'aquest honor, van estar recollits per dues de les seves filles, doncs el seu estat de salut no li van fer possible la seva assistència a l'acte. ■

Com que el de la vila va ser suspès per la pluja, vam decidir de comú acord fer el mateix repertori a la Floresta

▲
Lliurament d'una batuta a les filles del senyor Andreu Recasens, amb presència del representat municipal Carles Brugarolas, en reconeixement com a Director Honorífic de La Lira

CONCERT 11 DE SETEMBRE

ELS TORMS

Els Torms és una petita població de la comarca de les Garrigues, d'uns 150 habitants i en la qual, actualment, l'activitat més important és la producció d'oli.

Torms és un tipus de roques sobre les quals seu la major part del municipi.

Aquesta sortida que va estar en part finançada pel Consell Comarcal de les Garrigues, també ens ve donada per una qüestió de veïnatge, però en aquest cas per la d'Antoni Gómez i la Rosa Díaz, que hi tenen des de fa nou anys casa on estiuengen.

De la petita població caldria destacar

diferents coses, una, la magnífica façana barroca del s. XVIII, les antigues escoles Joan Benet i Petit, construïdes l'any 1916, per la Mancomunitat i l'antic Molí dels Torms, on s'hi fa oli ecològic.

La sortida va ser a 1/4 de vuit camí de Collbató, on en menys d'una hora, vam parar a esmorzar; tot seguit camí pels Torms, on vam arribar al voltant de les 11, on, com era previst, ja ens esperava en Toni i la Rosa junt amb els qui van ser els nostres amfitrions al llarg de tot el dia, també cal dir que per no perdre el costum tot just arribar vam omplir el bar per aclarir la gola tal com marca el precepte, sobre els comportaments de la nostra entitat.

El concert a l'església de Sant Joan Baptista estava programat per a les 12 del migdia, que, per cert, encara que era petita, estava plena de gom a gom.

Va ser un concert clàssic del nostre repertori, que ens va costar una mica més del normal, doncs l'espai era molt reduït, ressonava molt i no ens sentíem les veus. De tota manera, amb els consells de l'Eloi, i el seu ofici, ens en vam sortir prou bé.

A les dues a dinar (cosa que vam fer en el bar del poble) que va constar d'amanida i carn a la brasa.

L'organització d'aquesta trobada a més de pel patrocini del Consell Comarcal va ser possible pel treball realitzat per l'Associació de Dones Salagut. Aquesta associació es va formar fa 17 anys amb la intenció de fer activitats socioculturals. Agrupa totes les dones del poble que hi vulguin formar part a partir dels 14 anys. Fan sortides, tallers de manualitats, gimnàstica, etc. a més a més, organitzen la setmana cultural, el sopar de les dones i col·laboren amb la Marató de TV3. La seva presidenta és Ramona Arbonés. El Salagut és una muntanya del poble de 561 m. ■

CONCERT 14 DE SETEMBRE

ÒPERA AMB BARRETINA

El concert en el que van estar presents prop de dues-centes persones va constar de dues parts

En el marc incomparable del Claustre del Monestir, organitzat pels Amics de la UNESCO Valldoreix-Sant Cugat en estreta col·laboració amb la Societat Coral La Lira, la soprano Julia Farrés-Llongueras i l'Ajuntament de Sant Cugat, va tenir lloc, sota el pintoresc títol d'Òpera amb Barretina el concert a benefici de Càritas de la nostra ciutat. L'acte va ser presentat per la Rosa Díaz companya del nostre amic i cantaire Antoni Gómez.

El concert en el qual van estar presents prop de dues-centes persones, va constar de dues parts, una íntegrament interpretada per La Lira en què va oferir peces del repertori habitual començant per *A La Lira* de Xavier Azqueta, passant per *l'Havanera del Vallès* de Vicenç Olivé, i acabant amb *Lo pom de flors* de Josep Anselm Clavé, entre d'altres.

La segona va començar amb la soprano Julia Farrés-Llongueras acompanyada al piano per l'Eloi Jover en la qual va

interpretar les peces: *Festeig* d'Eduard Toldrà, *Canticlel* del mateix autor, *Mariagneta* de Joan Manen i *Morir* d'Albert Guinovart (en homenatge a Xavier Montsalvatge).

Val a dir que, com sempre, la Júlia va estar magnífica, i que amb l'acompanyament del nostre director, van aconseguir que les pulsacions de tots pugessin d'allò més amunt.

Tot seguit ens va tocar a nosaltres tor-

nar a pujar a l'escenari amb el compromís, després de la magnífica actuació de la Júlia, de no decebre, i creiem que ho vam aconseguir. Per acabar, la Júlia Farrés-Llongueras va interpretar *La fille du Ragiment* acompanyada en els cors per La Lira.

El concert va estar presidit pel president dels Amics de la UNESCO, Sr. Rafael Recolons, i pel Sr. Xavier Escura, regidor de Cultura del nostre Ajuntament. ■

Com sempre, la Júlia va estar magnífica, i amb l'acompanyament del nostre director, van aconseguir que les pulsacions de tots pugessin d'allò més amunt

CONCERT 27 D'OCTUBRE

DIA MUNDIAL DE L'ICTUS

L'AVAN, amics de la Neurologia, és una associació que es dedica a millorar la qualitat de vida de les persones que conviuen amb una malaltia neurològica i la del seu entorn. Per ajudar aquesta associació es va organitzar un concert a càrrec de la Coral Harmonia de Valdoreix i la Societat Coral La Lira, a l'Aula Magna del Conservatori M. Victòria dels Àngels.

La Coral Harmonia, dirigida per Albert Santiago, va interpretar: *Fair Phyllis*, *Ò nit*, *Full fathom*, *Margoton* va *t'a l'iau*.

Després d'una petita pausa, el nostre cor, dirigit com sempre pel mestre Eloi Jover i acompanyats per l'acordionista Diego Lahuerta, vam interpretar *Goig de Pasqua*, *El Saltiró de la Cardina*, *Jovenívola* i *L'Empordà*.

El concert va estar presidit per la regidora d'Àfers Socials de la nostra vila, Susanna Pellicer. ■

CONCERT 24 DE NOVEMBRE

PATRIMONI VIU

Una part de les Jornades de Patrimoni Viu van haver de ser suspeses al mes de setembre a causa de la pluja, entre les quals, la nostra participació. És per això que a la tarda d'aquest 24 de novembre (tot i que teníem programat el Concert de Santa Cecília), vam estar presents en la trobada que va haver-hi a la plaça d'en Coll i que ens ha permès de ser-hi al llarg dels 5 anys que ja fa que es va endegar el projecte, i que enguany basava sobre vilatans i estiuiejants. Modernisme.

Després d'un petit assaig a casa d'en Miquel Garrell per escalfar les veus. Vam sortir a cantar 4 peces en un escenari on, per cert, entre el fred i la poca assistència de públic, no convidava massa, (val a dir-ho) a gaudir de l'espectacle. ■

Vam estar presents en la trobada que va haver-hi a la plaça d'en Coll

ACTIVITAT 24 DE NOVEMBRE

CONCERT DE SANTA CECÍLIA

En el marc incomparable del Monestir de Sant Cugat s'ha celebrat un nou Concert de Santa Cecília, patrona de la música.

Les corals que hi van participar van ser: la Coral Aubada de Valldoreix, sota la direcció de Guillem Borràs; la Coral de la Unió Santcugatencs dirigida per Walter Petersen; la Coral La Pinya del CEIP Pins del Vallès, dirigida per Mireia Ferrés i Xavi Manyoses, i per últim, i sota la direcció del mestre Eloi Jové i l'acompanyament a l'acordió de Diego Lahuerta, la Societat Coral La Lira.

Sempre sortim contents d'aquest concert, doncs a part de ser un acte solidari, és un marc excepcional, i això fa que quan cantem ens sentim molt aixoplugats i amb una sonoritat que ens envolta a tots. També, però, quan acabem, sempre diem que entre tots, organitzadors, col·laboradors, corals, etc. hem d'aconseguir que el dia de la celebració del mateix, l'església estigui plena de gom a gom.

Per acabar, entre tots, vam cantar dos cants comuns: *Signore dlle cime* i *l'Himne a Santa Cecília*. ■

ACTIVITAT 17 DE DESEMBRE

ASSAIG DE PORTES OBERTES

Un cop més i volem que tingui continuïtat en el temps, aquest dilluns vam fer el concert de "portes obertes", bé, de fet, és un assaig en el qual convidem tothom perquè coneguin com és la nostra manera de treballar al dia a dia, en el fons, però, és una manera d'agrair a la nostra gent, familiars, amics, col·laboradors, etc. l'ajut i el suport que ens donen al llarg de l'any, però no es tracta tan sols de fer-los aguantar un assaig de La Lira, que fins i tot podria resultar indigest, sinó que procurem agrair l'esforç amb una bona taula, que és segurament una de les millors maneres de celebrar qualsevol esdeveniment.

Aquest any, vam incorporar en la celebració poder gaudir d'uns magnífics titelles realitzats per l'Antonio Angel Serena, company de la nostra professora de solfeig, Esther Miñarro, que hi col·labora amb la realització dels guions.

A l'acabar l'assaig (en el qual, estarem d'acord que l'Eloi va estar més benivolent que l'any passat) i els titelles vam donar pas a parar les taules perquè tothom es podés atipar, i a fe que van poder fer-ho, doncs s'ha de reconèixer que el goig que feien les taules plenes de viandes, preparades totes per les dones i potser algun home de La Lira, eren

una clara invitació a deixar-se anar per un dia. Érem al voltant d'un centenar de persones i hem de dir que estem agraïts pels elogis que vam recollir de tots els nostres amics.

Però també hem de recordar que per a nosaltres no es tracta tan sols d'atipar-se sinó de compartir una jornada amb tota la nostra gent.

Gràcies a tots ■

Aquest any, es van presentar els titelles de La Lira. Una mostra de la representació que s'està duent a terme per ensenyar la tradició de les caramelles a les escoles

ANECDOTARI

03-03-2012

En el dia de **Sant Medir**, acompanyats a més de les autoritats corresponents, per membres de La Lira, la **ciutat italiana d'Alba** va fer l'ofrena del seu penó dintre dels actes de l'aplec del nostre patró

11-03-2012

El president de La Lira, Josep Garrell, acompanyat per Joan Artigas i el Sr. director Eloi Jover assisteixen a l'**Assemblea General Ordinària de la Federació de Cors de Clavé** a Vilafranca del Penedès.

13-04-2012

En Josep Garrell i Joan Lòpez visiten el **Centre de Restauració de Béns Mobles** per començar a parlar de la **restauració de l'estendard**. Van ser rebuts per la directora del centre, Àngels Solé, i per la responsable tècnica Marta Toneu.

20-04-2012

El *Diari de Sant Cugat*, amb una portada especial dedicada al dia de Sant Jordi, entrevisten **Joan Lòpez**, membre de La Lira

25-04-2012

Diferents membres de La Lira, entre ells el president Josep Garrell, van assistir a una conferència

organitzada per Òmnium Cultural amb una ponència de l'escriptor i polític Antoni Dalmau, sobre **la importància i tradició de la música coral a Catalunya**. En el transcurs de l'acte li va ser lliurat al president d'Òmnium Cultural i al ponent el llibre del 125è aniversari de La Lira així com el CD de caramelles i la memòria d'enguany

13-06-2012

En Josep Garrell, Joaquim Villaronga, Joan Artigas i Joan Lòpez, visiten per segona vegada el Centre de Restauració de Béns Mobles, per conèixer **l'anàlisi tècnica i el pressupost de la restauració de l'estendard**.

01-07-2012

A causa de la pluja ha calgut suspendre el **Concert de Festa Major** a la plaça de Barcelona

05-07-2012

A les 21 h vam celebrar l'**assemblea reglamentària** aprovant modificació i ampliació de la junta directiva.

En el transcurs de l'assaig que vam fer a continuació vam fer una petita parada per celebrar el 90è aniversari del nostre company **Jaume Pahissa**.

En Jaume Pahissa Villadelprat ha complert 90 anys. Ha cantat com a tenor 2n de La Lira des de fa més de 68 anys. Vam compartir un pastís i una copa amb un cantaire molt emblemàtic i molt estimat per tots.

Aquest dia també vam celebrar el 50è aniversari del casament d'en **Cisco Llamas**.

29-09-2012

Per acabar les celebracions, aquest dia també vam tenir un record especial per en **Miquel**

Garrell, doncs feia 60 anys del seu casament.

03-10-2012

Càritas Sant Cugat va rebre un xec de 2.600€ del Concert benèfic Òpera amb

Barretina que va organitzar l'Associació d'Amics de la UNESCO, en la qual va participar la Societat Coral La Lira junt amb la soprano Júlia Farrés-Llongueras

23-10-2012

A la Sala de Premsa de l'ajuntament de Sant Cugat, es va fer la presentació del **Concert Solidari** per commemorar el Dia Mundial de l'Ictus. A l'acte, que va ser presentat per la tinent d'alcalde de Serveis a la Ciutadania i la directora d'AVAN, hi van ser presents els representants de La Lira que junt amb la Coral Harmonia de Valldoreix eren qui oferien el concert

04-12-2012

3a visita al Centre de Restauració de Béns Mobles per seguir el procés de restauració de l'estendard.

Així mateix se li va fer lliurament de la Memòria d'Activitats del 2011 a l'alcalde Sra. **Mercè Conesa i Pagès**.

DESTAQUEM

➔ **Andreu Garrell** va confeccionar el **Calendari oficial de La Lira**.

➔ **Jordi Roca**, el nostre fotògraf, també va fer uns clauers que es van vendre a la paradeta del dia de Sant Jordi

LA LIRA

Eloi Jover
(mestre)

TENORS

Joan Artigas

Pepitu Gómez
Rivas

Manel Domeño

Andreu Garrell

Eugeni Auladell

Joan Carles
Gasiot

Gumersindo
Pascual

Vicenç Oteros

Joan Troyano

Francesc
Campmany

Josep Sala

Jurek Podlewski

Jordi Solé

Rafael Grau

TENORSSEGONS

Eduard Broll

Felip Pavon

Lluís Pérez

Pep González

Eduard Solé

Pepe Pros

Jaume Pahisa

Miquel Garrell

Andreu Riba

Francesc Civit

Sergi Jiménez

Llorenç Serrahima

Francesc Tortosa

Diego Lahuerta
(acordió)

Artur Regada
(contrabaix)

NÚMERO DE
CANTAIRE:
51

CANTAIRE MÉS ANTIC:
Miquel Garrell
Jaume Pahisa

CANTAIRE MÉS NOU:
Llorenç Serrahima

CANTAIRE MÉS GRAN:
Jaume Pahisa (90 anys)

CANTAIRE MÉS JOVE:
Quim Pla (33 anys)

BARÍTONS

Josep Castellví

Ferran Pomairol

Pasqual Bargalló

Alfons Miñarro

Antoni Gómez

Jordi Farrés

Xavier Grau

Francesc Llamas

Pere Miralles

Josep Colomer

Pere Vilarasau

Pere Vilarasau
(Fill)

Quim Pla

BAIXOS

Joan Casajuana

Jordi Franquesa

Benet Dinarès

Manel Moreno

Rafa Reyes

Ramon Grau

Pasqual d'Ossó

Josep Garrell

Joan López

Josep M. Canas

Xavier Gener

Esther Miñarro
(professora de solfeig)

Jordi Roca
(fotògraf oficial)

Joaquim
Villaronga
(serveis especials)

RELACIÓ DE CANÇONS CANTADES L'ANY 2012

A La Lira
Cala Montgó
Un Cant festiu
Cobles marineres
Damunt la sorra daurada
La Dansa de l'amor
L'Empordà
La Fille du regiment
Les Flors de maig
Goig de Pasqua
L'Havanera del Vallès
Himne a Santa Cecília
Jovenívola
El Llop de mar
La maquinista
La Mare Cantora
La Maria de les trenes
El meu avi
Les noies de la torrassa
Noies Palamosines
Per tu ploro
Els Pescadors
Lo Pom de Flors
El Saltiró de la Cardina
Salve Maria
Els Segadors
Setembrina
Signore delle cime
Som a la Pasqua florida
Som catalans
Torruella Vila Vella
Va pensiero
Virolai

LES MÉS CANTADES

1
PER TU PLORO
(25)

2
L'EMPORDÀ (22)

3
**GOIG DE
PASQUA** (18)

CALA MONTGÓ
(18)

4
**LA MARE
CANTORA** (14)

JOVENÍVOLA (14)

5
**DAMUNT
LA SORRA
DAURADA** (13)

EL LLOP DE MAR
(13)

**LA DANSA
DE L'AMOR** (13)

262
CANÇONS
CANTADES

18
CONCERTS
REALITZATS

AGRAÏMENTS ALS COL·LABORADORS:

Ens és molt grat de veure com la nostra Societat Coral, malgrat els moments difícils que estem vivint, segueix creixent tant en nombre d'amics i de col·laboradors com en nombre de cantaires, en aquests moments en som ja una cinquantena. Això no seria possible sense el suport que tenim dels amics que ens segueixen essent fidels, com de les institucions, i el col·laboradors que ens ajuden a seguir endavant i fer possible veure el nostre futur com a societat amb optimisme. Aquest any hem viscut un moment històric com ha estat el Concert al Palau de la Música. Esperem seguir comptant amb vosaltres per molts anys.

AGRAÏM LA COL·LABORACIÓ DE:
FOAP
JOAN CASTANYER
PASTISSERIA SÀBAT
XARCUTERIA CRISTÒBAL

FOTOGRAFIA DE PORTADA
Federació de Cors de Clavé. Jaume (Foto Grup)

REDACCIÓ
Pasqual d'Ossó i Matheu i Joan López Manzanares

COORDINACIÓ I RECERCA
Joan López Manzanares

DISSENY I MAQUETACIÓ
Xavier Grau Troyano

CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA
Queralt Simeon Corominas

DOCUMENTACIÓ I DADES
Jordi Farrés i Josep Garrell

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA
Tino Rubio, Xavi Lozano, 'Diari de Sant Cugat',
Jordi Roca i La Lira, Jaume (Foto Grup)

IMPRESSIÓ
Printcolor

www.lalirasantcugat.cat

amb la col·laboració especial de:

CATALANA OCCIDENT
DIARI DE SANT CUGAT
GELATERIA PROS
TOT SANT CUGAT

Federació de Cors de Clavé

Ajuntament
de SantCugat

